

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 670/83

van de heer Robert Battersby (ED — GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 juli 1983)

(84/C 84/01)

Betreft: Makreel 1981

Welke juridische maatregelen overweegt de Commissie ten einde de bedragen terug te krijgen die in 1981 aan de Nederlandse autoriteiten te veel zijn betaald voor makreel die is uitgevoerd boven de aan Nederland toekomende hoeveelheid, d.w.z. quota + netto-invoer?

**Antwoord van de heer Dalsager
namens de Commissie**

(10 februari 1984)

Zoals is aangegeven in het antwoord op de schriftelijke vragen nr. 718/82⁽¹⁾ en nr. 1100/82⁽²⁾ van het geachte Parlements lid, worden de uitgaven voor restituties eerst definitief afgewikkeld nadat de Commissie zich ervan heeft vergewist dat het rechtmatige uitgaven betreft die beantwoorden aan de communautaire voorschriften.

Bij een controle ter plaatse door vertegenwoordigers van de Commissie is aan de Nederlandse autoriteiten medegedeeld welke consequenties volgens de diensten van de Commissie aan de uitkomsten van de controle moeten worden verbonden wat de restituties voor de uitvoer van bevroren makreel voor het begrotingsjaar 1981 betreft. Het besluit over deze uitgaven zal door de Commissie worden genomen bij de goedkeuring van de rekeningen over het begrotingsjaar 1981.

Ook dient erop te worden gewezen dat de uitvoerrestituties per 1 november 1983 zijn geschorst.

⁽¹⁾ PB nr. C 225 van 30.8.1982, blz. 18.

⁽²⁾ PB nr. C 339 van 27.12.1982, blz. 11.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 785/83

van de heer Karl von Wogau (PPE — D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(21 juli 1983)

(84/C 84/02)

Betreft: Invoer in Italië van appels en peren uit derde landen

Is het de Commissie bekend dat de invoer van appels en peren in Italië uit derde landen buiten Europa om fytosanitaire redenen in principe is verboden, met uitzondering van de periode van 1 maart t/m 31 mei, waarin de invoer van deze produkten uit de volgende landen van oorsprong is goedgekeurd:

- Argentinië,
- Chili,
- Paraguay,
- Republiek Sao Paulo (Brazilië),
- Zuid-Afrika,
- Uruguay?

1. Kan de Commissie mededelen waarom in deze periode geen invoer in Italië uit Nieuw-Zeeland en Australië is toegelaten, zodat deze beide landen tegenover de belangrijkste andere landen die leveranciers van de Gemeenschap zijn (Zuid-Afrika, Chili, Argentinië) worden gediscrimineerd?

De vertegenwoordigers van Nieuw-Zeeland en Australië hebben reeds lange tijd tevergeefs een verzoek om opnemingslijst bij de Italiaanse Regering gedaan. Acht Italië het fruit uit Nieuw-Zeeland en Australië bijzonder gevaarlijk voor de gezondheid van zijn consumenten?

2. Acht zij het juist dat importeurs van andere Lid-Staten, nadat de goederen in het vrije verkeer zijn gebracht, aan klanten uit alle Lid-Staten appels en peren uit derde landen kunnen leveren, maar niet aan Italiaanse klanten buiten de periode van 1 maart t/m 31 mei, en in die tijd ook geen Australisch of Nieuwzeelands fruit,

- waardoor dus de vrije intracommunautaire handel aanzienlijk wordt geschaad?
3. Weet zij dat Italië de enige Lid-Staat is die dergelijke voorschriften ter bescherming van de gezondheid van zijn consumenten heeft uitgevaardigd?
Gaat het hier niet veeleer om een protectionistische maatregel, waardoor appels uit derde landen onder het voorwendsel van bescherming van de gezondheid van de consumenten de toegang tot de Italiaanse markt wordt ontzegd, hetgeen krachtens de artikelen 30 tot 36 van het EEG-Verdrag en de rechtspraak van het Hof een verkapte handelsbelemmering betekent?
 4. Is zij ook niet van mening dat in alle Lid-Staten een uniforme regeling dient te gelden?
 5. Is er geen gevaar dat toekomstige nieuwe Lid-Staten soortgelijke fytosanitaire voorschriften uitvaardigen om hun markt naar het Italiaanse voorbeeld af te schermen?

3. Ook andere Lid-Staten passen voor produkten uit derde landen bepaalde fytosanitaire maatregelen toe waarin bij Richtlijn 77/93/EEG niet is voorzien. Ook deze maatregelen moeten nader worden onderzocht.

4. De Commissie is van mening dat de harmonisatie van de fytosanitaire regelingen principieel moet leiden tot een uniforme beschermende regeling voor zover verschillen in bescherming niet verantwoord zijn op grond van gebiedsgebonden fytosanitaire problemen.

5. Voor toekomstige nieuwe leden van de Gemeenschap zullen de bepalingen van het Gemeenschapsrecht evenzeer bindend zijn als voor de huidige Lid-Staten.

(1) PB nr. L 26 van 31.1.1977, blz. 20.

(2) PB nr. L 14 van 16.1.1981, blz. 23.

**Antwoord van de heer Dalsager
namens de Commissie**

(6 februari 1984)

1. Bij Richtlijn 77/93/EEG van de Raad van 21 december 1976 betreffende de beschermende maatregelen tegen het binnendringen op het grondgebied van de Gemeenschap van voor planten of voor plantaardige produkten schadelijke organismen⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 81/7/EEG⁽²⁾, zijn de fytosanitaire regelingen van de Lid-Staten geharmoniseerd om een gemeenschappelijke bescherming tot stand te brengen tegen het binnengedringen van schadelijke organismen en om geleidelijk de belemmeringen, inclusief controles, in het intracommunautaire handelsverkeer op te heffen.

De bij Richtlijn 77/93/EEG tot stand gebrachte communautaire regeling omvat naast algemene fytosanitaire beschermingsmaatregelen ook bijzondere maatregelen voor bepaalde gebieden van de Gemeenschap, op grond van het feit dat de gevaren op fytosanitair gebied verschillen al naar de situatie in ecologisch opzicht.

Daarom zijn in het intracommunautaire handelsverkeer beperkingen op fytosanitaire grondslag niet zonder meer uitgesloten. Momenteel voorziet de richtlijn echter niet in absolute of niet-seizoengebonden invoerbeperkingen voor appels en peren.

2. De Commissie onderzoekt thans de regelingen die de Lid-Staten ter uitvoering van deze richtlijn hebben vastgesteld en toetst daarbij deze regelingen op hun verenigbaarheid met de richtlijn. Het onderzoek is nog niet afgesloten. In het kader van dit onderzoek heeft de Commissie besloten de Italiaanse autoriteiten te verzoeken de voor appels en peren uit bepaalde derde landen getroffen maatregelen te motiveren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1145/83

**van de heer Mihail Protopapadakis (PPE - GR)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(13 oktober 1983)

(84/C 84/03)

Betreft: Anticommunautaire propaganda in een brochure, uitgegeven door het Voorlichtingsbureau van de EG-Commissie te Athene

Het Voorlichtingsbureau van de Commissie van de Europese Gemeenschappen te Athene heeft onlangs een brochure uitgegeven, getiteld „Aanpassingen van de Griekse landbouw en gevolgen daarvan”, van de hand van een zekere Chatziandoniou.

In deze brochure wordt:

- a) het beeld van de handel Griekenland-EEG opzettelijk vervalst,
- b) een aanval gedaan op de voormalige eerste minister van Griekenland, thans president van de Griekse Republiek, wegens zijn zogenaamd onjuiste behandeling van de besprekingen over de toetreding van Griekenland tot de EEG,
- c) uiting gegeven (nu eens bedekt, dan weer onverholen) aan anticommunautaire leuzen.

De Commissie wordt verzocht in verband hiermee de volgende vraag te beantwoorden: Heeft zij kennis genomen van de genoemde brochure, en welke maatregelen zal zij nemen ter bestraffing van hen die daarvoor verantwoordelijk zijn, en die van de kredieten en de organen van de Gemeenschap gebruik maken om anticommunautaire propaganda te

maken en politieke standpunten te ventileren van één partij van een Lid-Staat ten nadele van andere?

**Antwoord van de heer Natali
namens de Commissie**

(16 februari 1984)

Het door het geachte Parlements lid bedoelde artikel werd niet door een ambtenaar van de Commissie opgesteld en is verschenen zonder door de auteur te zijn ondertekend. Het Voorlichtingsbureau te Athene heeft dit artikel in één van zijn publikaties overgenomen.

De publikaties van de Commissie in de sfeer van de voorlichting weerspiegelen niet noodzakelijk de officiële standpunten van de Instellingen van de Gemeenschap. Niettemin geeft de Commissie het geachte Parlements lid uitdrukkelijk de verzekering dat instructies zijn uitgevaardigd om te voorkomen dat artikelen worden gepubliceerd die terecht aanleiding kunnen geven tot negatieve reacties.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1197/83

van de heer Rudolf Wedekind (PPE — D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(20 oktober 1983)

(84/C 84/04)

Betreft: Door de schorskever veroorzaakte schade aan bossen

Is het de Commissie bekend dat mede als gevolg van de warme zomer de door de schorskever aan bossen veroorzaakte schade qua omvang is toegenomen?

Kan de Commissie mededelen welke gebieden in de Gemeenschap hierdoor het sterkst zijn getroffen en welke tegenmaatregelen worden genomen?

Is de Commissie voornemens financiële maatregelen te nemen om particuliere bosbezitters, die wegens de grote kosten niet in staat zijn de nodige tegenmaatregelen te nemen, hiertoe in staat te stellen?

Kan de Commissie mededelen of er een rechtstreeks verband bestaat tussen de op grote schaal opgetreden aantasting van de bossen door de schorskever en de bossterfte?

**Antwoord van de heer Dalsager
namens de Commissie**

(13 februari 1984)

Het is de Commissie bekend dat aan bepaalde in slechte staat verkerende bosbestanden in de Bondsrepubliek Duitsland schade is aangericht door de schorskever. Dit probleem zal worden onderzocht

door het Comité van Directeuren Bosbouwonderzoek van de Lid-Staten.

De Commissie beschikt tot haar spijt momenteel niet over nadere gegevens wat de omvang van deze insektenplaag betreft.

Zolang de Commissie over te beperkte middelen beschikt, met name op het gebied van het bosbouwonderzoek, ziet zij evenwel geen mogelijkheid om ter zake een specifieke communautaire actie te voeren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1236/83

van de heer Pierre-Bernard Cousté (DEP — F)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(25 oktober 1983)

(84/C 84/05)

Betreft: Commerciële compensaties in GATT-verband

Kan de Commissie mededelen wat het resultaat is van de gesprekken in GATT-verband tussen de communautaire instanties met de Verenigde Staten ter verkrijging van commerciële compensaties als schadevergoeding voor het Amerikaanse besluit om de import van speciaal staal te beperken?

Welke resultaten heeft zij bereikt? Is zij daarover tevreden? Welke andere stappen zal zij eventueel nog ondernemen, en wanneer?

**Antwoord van de heer Haferkamp
namens de Commissie**

(15 februari 1984)

Sedert het instellen door de Amerikaanse autoriteiten in juli jl. van beperkingen op de invoer van speciaal staal in de vorm van aanvullende douanerechten en kwantitatieve beperkingen, hebben ambtenaren van de Commissie en van de Verenigde Staten overleg in het raam van artikel XIX van de GATT gevoerd over de kwestie van de compensatie voor de door deze maatregelen veroorzaakte schade.

Op 29 november 1983 besloot de Raad voor Algemene Zaken dat de Gemeenschap vóór 15 januari 1984 de GATT een lijst diende toe te zenden van ter compensatie in te trekken concessies tot een beloop gelijk aan de door de Amerikaanse invoerbeperkingen veroorzaakte schade aan de handel, tenzij het bedoelde overleg had geleid tot een passend compensatieaanbod van Amerikaanse zijde.

De Commissie heeft in overeenstemming met de conclusies van de Raad de GATT op 13 januari 1984 een lijst van compenserende intrekkingen overgelegd.

De maatregelen van de Gemeenschap, bestaande uit verhogingen van douanerechten, alsook het instellen van invoerquota, zullen één jaar gelden, waarna verlenging mogelijk is.

De Gemeenschap zal deze maatregelen wijzigen of intrekken naar gelang van eventuele beslissingen die de Amerikaanse Regering neemt ten aanzien van haar eigen maatregelen tot beperking van de invoer van speciaal staal.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1275/83
van de heer Richard Cottrell (ED — GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(3 november 1983)
(84/C 84/06)

Betreft: Functies van het bureau van de Commissie in Cardiff, Wales

Kan de Commissie de functies omschrijven van het bureau van de Commissie in Cardiff, Wales, vooral wat betreft:

- a) de hulp die dit bureau de industriebedrijven in dit gebied aanbiedt ter verkrijging van communautaire subsidies en leningen;
- b) het aantal personeelsleden van dit bureau;
- c) de rang en het salaris van de leidinggevende ambtenaar van de Commissie, die bij dit bureau is gedetacheerd;
- d) de huishoudelijke kosten van het bureau van het laatste jaar waarover gegevens beschikbaar zijn, met inbegrip van de kosten die de personeelsleden uit hoofde van de vervulling van hun plichten hebben gedeclareerd;
- e) de wijze waarop de benoemingen tot stand komen, met name die van de leidinggevende ambtenaar;
- f) de vraag of het een vereiste is dat de leidinggevende ambtenaar en de andere personeelsleden uit Wales geboortig zijn;
- g) de vraag welke verantwoordelijkheden dit bureau draagt ten opzichte van andere delen van het Verenigd Koninkrijk, met inbegrip van het gebied ten zuiden van de rivier de Severn, dat Bristol en het graafschap Avon omvat?

Antwoord van de heer Natali
namens de Commissie
(17 februari 1984)

- a) Het bureau te Cardiff vervult geen rechtstreekse rol ten aanzien van het verlenen van hulp aan bedrijven in Wales voor het verkrijgen van subsidies en leningen uit EG-fondsen. De rol ervan als voorlichtingsbureau houdt in het verstrekken van algemene inlichtingen over steun uit fondsen van de

Gemeenschap aan de zakenwereld en de landbouw. De feitelijke stappen voor het verkrijgen van een dergelijke steun dienen bij de betrokken regeringsinstaties en de uitvoerende directoraten van de Europese Gemeenschap te worden gedaan.

- b) Het aantal personeelsleden van het kantoor bedraagt drie.

- c) De bij dit bureau gedetacheerde leidinggevende ambtenaar van de Commissie heeft de rang A 5. Het salaris is vastgesteld in overeenstemming met de regels van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen.

- d) De huishoudelijke kosten bedroegen in 1982 124 242,26 Ecu.

- e) Over de benoeming op een post van de Commissie wordt beslist door het tot aanstelling bevoegde gezag, volgens de bepalingen van artikel 29 van het Statuut.

- f) Neen. Het Statuut van de ambtenaren van de Gemeenschap gedooft niet dat een bijzondere post wordt voorbehouden aan een onderdaan van een Lid-Staat, laat staan uit een gebied van een bepaalde Lid-Staat.

- g) Het Bureau te Cardiff heeft geen verantwoordelijkheden voor andere delen van het Verenigd Koninkrijk dan Wales.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1332/83
van de heer Thomas Megahy (S — GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(18 november 1983)
(84/C 84/07)

Betreft: Milieubeleid voor de steenkoolindustrie

Kan de Commissie mededelen of zij een programma heeft opgesteld voor het communautair milieubeleid, in het bijzonder met betrekking tot de steenkoolindustrie, en kan zij bekendmaken welke stappen zij onlangs heeft ondernomen ten einde gevolg te geven aan de voorstellen in het verslag over de in september 1982 door de Yorkshire en de Humber-side County Councils Association georganiseerde Europese Conferentie over steenkool en milieu, bij voorbeeld met name ten aanzien van de steenkoolindustrie:

- het stellen van milieuvorwaarden voor EGKSLeningen aan steenkoolproducenten,
- het gebruik van milieueffectanalyse,
- het aanvaarden van communautaire milieunormen,
- voorstellen voor onderzoek naar bij voorbeeld de mogelijkheden om na het wassen vrijkomend steenkoolafval op te slaan in verlaten mijngangen of hiervoor een alternatief gebruik te vinden, en naar andere methoden voor afvalverwijdering,

- alsmede de oprichting van een communautair milieufonds en een heffing op steenkool of energie die voor verbeteringen aan het milieu wordt gebruikt?

**Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie**

(8 februari 1984)

De Commissie zette de werkzaamheden voort die in de verschillende sferen van het beleid van de Gemeenschap verband houden met de voorstellen in het verslag over de door de Yorkshire en Humberside County Councils Association in september 1982 georganiseerde Europese Conferentie over steenkool en milieu:

- de Commissie heeft in 1974 besloten krachtens artikel 54 van het EGKS-Verdrag leningen tegen verlaagde rentevoet te verstrekken ten behoeve van projecten die gericht zijn op veiligheid en hygiëne, met name op vermindering van hinder⁽¹⁾. Dergelijke leningen zijn verstrekt, in het bijzonder in verbinding met leningen voor productieve investering;
- in juli 1980 diende de Commissie bij de Raad een voorstel in voor een richtlijn betreffende de milieueffectbeoordeling voor bepaalde openbare en particuliere projecten⁽²⁾, welk voorstel ook relevant is voor de mijnbouwondernemingen; de Commissie hoopt dat de Raad weldra overeenstemming zal bereiken over dit voorstel;
- op 15 juli 1980 stelde de Raad een richtlijn vast betreffende grenswaarden en richtwaarden van de luchtkwaliteit voor zwaveldioxide en zwevende deeltjes⁽³⁾;
- de Commissie heeft bij de Raad drie voorstellen voor richtlijnen ingediend⁽⁴⁾; een voorstel betreffende de bestrijding van door industriële installaties veroorzaakte luchtverontreiniging⁽⁵⁾; een voorstel inzake beperking van de emissie van verontreinigende stoffen door grote stookinstallaties⁽⁶⁾;
- in het kader van haar Programma voor Onderzoek en Ontwikkeling inzake het milieu heeft de Gemeenschap steun verleend ten behoeve van verschillende onderzoeksprojecten met betrekking tot het herstel van door kolenmijnen verlaten terreinen;
- in januari 1983 diende de Commissie bij de Raad een voorstel in voor een verordening inzake communautaire acties voor het milieu⁽⁷⁾; hierover wordt nog beraadslaagd in de Raad.

⁽¹⁾ PB nr. C 146 van 25.11.1974.

⁽²⁾ PB nr. C 169 van 9.7.1980.

⁽³⁾ PB nr. L 229 van 30.8.1980.

⁽⁴⁾ PB nr. C 258 van 27.9.1983.

⁽⁵⁾ PB nr. C 139 van 27.5.1983.

⁽⁶⁾ COM(83) 704 def.

⁽⁷⁾ PB nr. C 30 van 4.2.1983.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1335/83

van de heer Dieter Rogalla (S — D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(18 november 1983)

(84/C 84/08)

Betreft: Kentekenborden van motorvoertuigen

1. Motorvoertuigen dragen een nationaliteitskenteken. Waartoe dienen deze kentekens?
2. Op welke internationale overeenkomst berusten deze tekens? Is de Gemeenschap als zodanig tot deze internationale overeenkomst toegetreden? Hebben de Lid-Staten meegewerkt aan de opstelling van deze overeenkomst en, zo ja, vóór of na de oprichting van de Europese Gemeenschap?
3. Welke stappen heeft de Commissie ondernomen om tegenover derde landen tot een communautair kenteken voor motorvoertuigen te komen en erop aan te dringen dat de huidige nationale kentekens geleidelijk worden afgeschaft?
4. Deelt de Commissie, voor het geval er op dit vlak nog geen initiatieven zijn genomen, mijn mening dat deze noodzakelijk zijn en wanneer denkt zij in deze richting stappen te ondernemen?

**Antwoord van de heer Contogeorgis
namens de Commissie**

(26 januari 1984)

1 en 2. In het internationale verkeer moeten motorvoertuigen het onderscheidingsteken van de Staat waarin het voertuig is ingeschreven dragen om tot andere Staten te worden toegelaten. Deze verplichting is neergelegd in artikel 20 van het Verdrag nopens het wegverkeer van Genève van 1949 en is bevestigd in artikel 37 van het Verdrag inzake het wegverkeer van Wenen van 1968, dat in de plaats van het eerstgenoemde verdrag is gekomen. De Commissie heeft als waarnemer deelgenomen aan de voorbereidende werkzaamheden voor het Verdrag van Wenen, dat door zeven Lid-Staten is ondertekend en vervolgens door drie van hen is geratificeerd.

De Gemeenschap is geen partij bij dit verdrag, maar de wenselijkheid en het nut om partij te worden bij deze en andere onder de auspiciën van de Verenigde Naties gesloten verdragen worden gestadig overwogen.

3 en 4. De interessante suggestie van het geachte Parlements lid zou een wijziging van een deel van bovengenoemd verdrag vereisen waarin vele andere aspecten van het wegverkeer worden behandeld. Zij zou tevens wijzigingen van andere internationale overeenkomsten betreffende de vaststelling van onderscheidingstekens noodzakelijk maken en zou gevolgen kunnen hebben voor de beginselen en methoden inzake inschrijving van voertuigen in de Lid-Staten en voor de bepalingen van de eerste en de

tweede richtlijn van de Raad betreffende de verzekering van motorvoertuigen (72/166/EEG⁽¹⁾; 84/5/EEG⁽²⁾), waarin uitdrukkelijk melding gemaakt wordt van nationale kentekenplaten. In deze omstandigheden heeft de Commissie, rekening houdend met haar prioriteitenprogramma's op vervoersgebied, geen plannen om initiatieven te nemen op dit gebied, waaraan zij aanzienlijke middelen zou moeten besteden.

⁽¹⁾ PB nr. L 103 van 2.5.1972.

⁽²⁾ PB nr. L 8 van 11.1.1984.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1340/83
van de heer Jens-Peter Bonde (CDI — DK)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(28 november 1983)

(84/C 84/09)

Betreft: Betalingen aan Zuid-Sleeswijk en Noord-Sleeswijk

Kan de Commissie een overzicht geven over de betalingen uit de EEG-begroting aan respectievelijk Zuid- en Noord-Sleeswijk, verdeeld per jaar, van 1975 tot heden?

Antwoord van de heer Giolitti
namens de Commissie

(16 februari 1984)

Behalve in het geval van het EFRO beschikt de Commissie niet over gegevens aan de hand waarvan zij de kredieten zou kunnen opsplitsen die afkomstig zijn van de algemene begroting en in het kader van de verschillende financiële instrumenten ten behoeve van Zuid-Sleeswijk en Noord-Sleeswijk werden verstrekt.

De volgende kredieten werden uitgetrokken voor steun in het kader van het EFRO ten behoeve van het tot Duitsland behorende Sleeswijk en het tot Denemarken behorende Sonderjylland:

Jaar	Landesteil Schleswig		Sonderjylland	
	DM	Ecu	Dkr	Ecu
1975	—	—	—	—
1976	1 174 042	454 866	—	—
1977	4 271 222	1 654 828	—	—
1978	1 676 185	661 243	—	—
1979	107 998	43 062	319 400	45 776
1980	1 252 409	504 572	1 983 400	256 777
1981	775 859	301 916	—	—
1982	688 556	281 596	2 098 049	262 948
1983	300 000	130 263	972 726	119 705
Totaal	10 246 271	4 032 346	5 373 575	685 206

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1352/83
van de heer Karl von Wogau (PPE — D)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(28 november 1983)

(84/C 84/10)

Betreft: Uitsluiting studenten van hoger onderwijs van goedkope schoolmelk

Blijkens artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 2167/83 van 28 juli 1983⁽¹⁾ krijgen studenten die een instelling van hoger onderwijs bezoeken voortaan geen met communautaire middelen gesubsidieerde schoolmelk meer.

De Commissie gelieve mede te delen:

1. waarom wel aan alle scholieren en studenten die regelmatig een onderwijsinstelling van elke aard bezoeken melk met communautaire subsidie wordt verstrekt en studenten van instellingen van hoger onderwijs van die begunstiging worden uitgesloten;
2. als misbruik de reden is van de uitsluiting van studenten van hoger onderwijs, waarom dan niet door strenger toezicht via de desbetreffende studentenorganisaties een zelfde waarborg kan worden bereikt over de bestemming als in de overige onderwijsinstellingen;
3. waarom zij bij verstrekking van goedkope melk in vakantiekolonies van alle soorten scholen de bestemming van communautaire hulp wel en bij uitreiking van melk via studentenorganisaties,

die een echte misbruikcontrole op zich nemen, niet gewaarborgd acht;

4. wat de bezwaren zijn om studentenorganisaties bij het middagmaal een portie met communautaire steun gesubsidieerde melk te laten verstrekken?

(¹) PB nr. L 206 van 30.7.1983, blz. 75.

**Antwoord van de heer Dalsager
namens de Commissie**

(6 februari 1984)

Het besluit om geen communautaire subsidie te verlenen voor melk die wordt verstrekt aan studenten, is gebaseerd op de volgende overwegingen:

Het schoolmelkprogramma vertoont zowel educatieve als voedingstechnische aspecten, zodat het programma normaliter het meest effect moet sorteren bij leerlingen op lagere en middelbare scholen.

In vele Lid-Statens zijn de cursusprogramma's aan de universiteiten zo georganiseerd dat de studenten slechts gedurende een beperkte periode en op ongeregelde tijdstippen aanwezig zijn, met als gevolg dat de verstrekking van schoolmelk daar bijzonder moeilijk te organiseren en te controleren valt.

Daarom heeft de Commissie de steun voor de schoolmelk beperkt tot instellingen van het lager en het middelbaar onderwijs. Zij vindt het normaal dat de leerlingen van deze scholen ook tijdens hun verblijf in vakantiekolonies goedkope schoolmelk kunnen krijgen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1355/83

van de heer John Hume (S — GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(28 november 1983)

(84/C 84/11)

Betreft: Bijstand uit EEG-fondsen voor Noord-Ierland

Kan de Commissie mededelen hoeveel vanaf januari 1979 tot de laatst bekende datum voor elk der 28 District Council-gebieden in Noord-Ierland werd betaald uit:

1. het Regionaal Fonds,
2. het Sociaal Fonds,
3. het EOGFL
 - a) Garantie,
 - b) Oriëntatie,
4. EIB-leningen,
5. NCI-leningen?

**Antwoord van de heer Giolitti
namens de Commissie**

(24 februari 1984)

Daar het antwoord erg omvangrijk is en vele tabellen omvat, doet de Commissie het rechtstreeks aan het geachte Parlementslid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement toekomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1368/83

van de heer Karel Van Miert (S — B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(28 november 1983)

(84/C 84/12)

Betreft: Publikatie van personeelsadvertenties in kranten

Kan de Commissie mededelen:

1. welke politiek zij huldigt inzake het publiceren van personeelsadvertenties in dag- en/of weekbladen in de verschillende Lid-Statens;
2. wat haar standpunt is t.a.v. het overnemen van de personeelsadvertenties aan het agentschap Universal Media;
3. of het haar bekend is dat dit agentschap, voor wat het Nederlandse taalgebied van België betreft, een contract heeft met de krant „Het Laatste Nieuws” en de Standaardgroep, die respectievelijk van liberale en katholieke strekking zijn?

Een en ander heeft tot gevolg dat de personeelsadvertenties niet in kranten (zoals „De Morgen”) met een andere strekking verschijnen, en dat de lezers van deze kranten bijgevolg niet op eenvoudige wijze kennis kunnen nemen van door de Gemeenschap ingerichte vergelijkende proeven;

4. of de Commissie zich daarmee kan verzoenen;
5. welke maatregelen zij denkt te nemen om deze leemte op te vullen?

**Antwoord van de heer Burke
namens de Commissie**

(29 februari 1984)

1. Het beleid van de Commissie op het gebied van de publiciteit voor vergelijkende onderzoeken is erop gericht een zo groot mogelijk aantal potentiële kandidaten te bereiken.

2. De Commissie maakt hiertoe gebruik van de diensten van „Universal Communication”, en zij laat zich door deze firma leiden bij de keuze van de meest doeltreffende media. Voorts neemt de Commissie voor bepaalde zeer gespecialiseerde postsoms contact op met instanties die bij uitstek des-

kundig zijn op het gebied van de prospectie voor bepaalde sectoren van de arbeidsmarkt.

3. Het bestaan van eventuele contracten tussen Universal Communication en de door het geachte Parlementslid genoemde dagbladen staat los van de diensten die deze firma de Commissie levert. De gegevens betreffende de doelgroepen alsmede de vorm van de publiciteit worden rechtstreeks aan Universal Communication medegedeeld en de enige criteria die worden aangelegd bij de keuze van de weekbladen en andere tijdschriften zijn de oplage, het type lezers, alsmede de respectieve „penetratiegraad” van de verschillende media bij elke doelgroep.

De Commissie kan ter informatie nader opmerken dat voor de jongste reeks vergelijkende onderzoeken in de volgende bladen oproepen aan gegadigden zijn geplaatst:

België:

De Standaard, Le Soir

Luxemburg:

Luxemburger Wort

Bondsrepubliek Duitsland:

Frankfurter Allgemeine Zeitung

Italië:

Corriere della Sera

Frankrijk:

Le Monde

Denemarken:

Berlinske Tidende

Nederland:

Intermediair

Ierland:

Irish Times

Verenigd Koninkrijk:

The Times

Griekenland:

Ta Nea.

4 en 5. Wegens budgettaire beperkingen kan de Commissie niet in overweging nemen de publiciteit voor hun vergelijkende onderzoeken tot een groter aantal media uit te breiden. Wel zal de Commissie in het kader van haar nieuwe aanwervingsbeleid en met hulp van de overheidsdiensten en universiteiten van de Lid-Staten streven naar diversifiëring van de acties om het publiek over haar externe vergelijkende onderzoeken te informeren en er belangstelling aan te hechten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1379/83

van de heer Horst Seefeld (S — D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(28 november 1983)

(84/C 84/13)

Betreft: Voor de Gemeenschap schadelijke praktijken bij de technische keuring van geïm-

porteerde tweedehands auto's (aanvulling op schriftelijke vraag nr. 1105/83)(¹)

Zoals uit de bij deze vraag gevoegde documentatie over een concreet geval onomstotelijk blijkt, treden bij de technische keuring van geïmporteerde tweedehands auto's steeds weer vertragingen op die niet uitsluitend aan de te late afgifte van de vereiste documenten door de vertegenwoordigers van de diverse producenten, maar vooral aan een tijdrovende administratieve behandeling door de voor de technische keuring verantwoordelijke instanties te wijten zijn en die de intracommunautaire handel in deze voertuigen economisch gezien praktisch onmogelijk maken.

Kan de Commissie, gezien deze situatie, mededelen:

1. wat zij onderneemt om te bereiken dat in dergelijke gevallen in de toekomst de afgifte van de vereiste documenten door de vertegenwoordigers van de producenten bespoedigd wordt;
2. in welke Lid-Staten er volgens haar nog steeds voor de technische keuring verantwoordelijke instanties bestaan die de kopers van geïmporteerde tweedehands auto's in feite discrimineren;
3. wat zij doet om aan dergelijke misbruiken een einde te maken;
4. of zij bereid is in individuele gevallen, waarin van de voormelde situatie sprake is, ten behoeve van de betrokkenen te interveniëren?

(¹) PB nr. C 24 van 30.1.1984, blz. 22.

**Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie**

(8 januari 1984)

1. De weigering van fabrikanten of van hun vertegenwoordigers om de voor de invoer van tweedehands voertuigen vereiste documenten te verschaffen, of overdreven vertraging bij het afgeven van deze documenten kunnen aanleiding geven tot twee soorten procedures op grond van het EEG-Verdrag.

Een eerste mogelijkheid is dat de bevoegde nationale instanties geen voldoende toezicht hebben gehouden op de particuliere ondernemingen die gemachtigd waren om de officiële procedure toe te passen. In dergelijke gevallen kan het passend zijn dat de Commissie maatregelen neemt om de gelegenheid te onderzoeken in het kader van artikel 30 van het EEG-Verdrag. Deze maatregelen zouden de vorm aannemen van een inbreukprocedure om te komen tot het opheffen van belemmeringen voor de handel tussen Lid-Staten in de vorm van technische controles waarvoor de Lid-Staten verantwoordelijk zijn (zie hierna het antwoord op vraag 2). Een

tweede mogelijkheid is dat de handelwijze van de particuliere ondernemingen of hun vertegenwoordigers in bepaalde omstandigheden neerkomt op misbruik van een machtspositie die de handel tussen Lid-Staten ongunstig beïnvloedt, hetgeen verboden is door artikel 86 van het EEG-Verdrag (zie zaak 26/75, General Motors Continental NV tegen de Commissie (1975), Jurisprudentie van het Hof van Justitie, blz. 1367). Wanneer zulk een misbruik duidelijk wordt bewezen zal de Commissie niet aarzelen om op te treden ten einde ervoor te zorgen dat aan het misbruik een einde wordt gemaakt. Op het ogenblik is een geval betreffende de invoer van nieuwe voertuigen in onderzoek bij de Commissie en dit kan er wellicht toe leiden dat een beschikking wordt gegeven op grond van artikel 86 van het EEG-Verdrag.

2. Op dit gebied zijn er bij de Commissie klachten over beweerde inbreuken op de Verdragsbepalingen inzake het vrije verkeer van goederen binnengekomen en zij heeft deze in onderzoek. In ieder geval is de Commissie voornemens binnenkort een mededeling betreffende de goedkeurings- en inschrijvingsformaliteiten voor ingevoerde voertuigen te richten tot de Lid-Staten.

3 en 4. Indien bij de Commissie een klacht wordt ingediend die gegrond blijkt, zal de Commissie niet aarzelen passende maatregelen te nemen om te werkstellen dat de communautaire voorschriften worden nageleefd. Dit houdt mede in dat zij ingaat op door particulieren gemelde gevallen, mits de nodige informatie wordt verstrekt.

Particuliere personen dienen echter ook te weten dat zij acties op grond van de hoger genoemde verdragsartikelen kunnen instellen bij de nationale rechter. Een beroep op een nationale rechter kan in bepaalde opzichten voordeliger zijn dan een klacht bij de Commissie. Zo kan de nationale rechter de gelaedeerde partij schadevergoeding toekennen, iets wat de Commissie niet kan.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1406/83

van de heer Roland Boyes (S — GB)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(9 december 1983)

(84/C 84/14)

Betreft: Herziening van het Sociaal Fonds

Kan de Raad, in aansluiting op zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 848/83⁽¹⁾ mededelen

1. of hij heeft ingestemd met de voorstellen van de Commissie betreffende de „black spots”;
2. zo ja, welke criteria bij de aanwijzing van de „black spots” zullen worden gehanteerd;
3. welke Britse gebieden op grond van deze criteria voor steun in aanmerking komen?

⁽¹⁾ PB nr. C 308 van 14.11.1983, blz. 21.

Antwoord

(29 februari 1984)

De Raad heeft krachtens de nieuwe bepalingen voor het Europees Sociaal Fonds die hij op 17 oktober 1983 heeft aangenomen, na overleg met het Europese Parlement, een meer algemene formulering gekozen dan de Commissie had voorgesteld, zonder gedetailleerde voorschriften, als bedoeld door het geachte Parlements lid, inzake de voorwaarden waaronder bijstand uit het Fonds wordt verleend.

Er zij namelijk aan herinnerd dat in artikel 7, lid 3, van het besluit betreffende de taken van het Fonds niet alleen sprake is van kredieten die bestemd zijn voor acties in gebieden waarvoor een hoger percentage geldt, maar dat er ook staat:

„De resterende kredieten worden geconcentreerd op acties ten behoeve van de werkgelegenheid in andere gebieden waar een hoge en langdurige werkloosheid heerst en/of een industriële en sectoriële herstructurering plaatsvindt.”⁽¹⁾

Het is dus aan de Commissie om, in het kader van de in artikel 6 van voornoemd besluit bedoelde richtsnoeren, de nodige regels vast te stellen voor de tenuitvoerlegging van deze bepaling.

Zoals het Europese Parlement na het overleg hieromtrent met de Raad bekend is, hebben de Raad en de Commissie verklaard „dat bijzondere aandacht dient te worden besteed aan acties ten gunste van de werkgelegenheid in gebieden waar de werkloosheid uitzonderlijk hoog is in vergelijking met het nationale gemiddelde”⁽²⁾. Het is de taak van de Commissie om in het kader van de in artikel 6 van voornoemd besluit omschreven procedure die gebieden vast te stellen.

⁽¹⁾ PB nr. L 289 van 22.10.1983, blz. 40.

⁽²⁾ PB nr. L 289 van 22.10.1983, blz. 41 (verklaring ad artikel 6).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1407/83

van de heer Karl von Wogau (PPE — D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 december 1983)

(84/C 84/15)

Betreft: Technische handelsbelemmeringen voor de uitvoer naar Frankrijk

Kan de Commissie mededelen

1. of zij op de hoogte is van de voorlopige uitvoeringsbepalingen van 25 augustus 1983 van het Franse Ministerie van Industrie (Commissaire à la normalisation), die gelden voor het decreet van 10 juni 1983 betreffende de verplichte norm NF 38-320 voor vriesapparatuur;
2. of het waar is dat deze voorschriften slechts tot het eind van het jaar in overgangsregelingen

voorzien en dat op 1 januari 1984 de nieuwe verplichte keuring en het verplichte keurmerk voor vriesapparatuur definitief en zonder enige uitzondering worden ingevoerd;

3. of zij de invoering hiervan verenigbaar acht met de artikelen 30 en 36 van het EEG-Verdrag;
4. welke maatregelen zij in het ontkennende geval tegen deze schending van het Verdrag denkt te treffen?

**Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie**

(2 februari 1984)

Nadat de Franse Regering het decreet van 10 juni 1983 had vastgesteld inzake de verplichte toepassing van norm D 38-320 voor huishoudelijke vriesapparatuur heeft de Commissie conform artikel 169 van het EEG-Verdrag een inbreukprocedure ingeleid op basis van artikel 30 van genoemd Verdrag.

Naar aanleiding van deze procedure hebben de Franse autoriteiten de overgangsregelingen vastgesteld voor de toepassing van genoemd decreet; deze regelingen zijn omschreven in een informatieve nota van 25 augustus 1983 en brachten geen wijziging in de beoordeling van de Commissie ten principale.

Deze regelingen zijn onlangs afgeschaft en vervangen door maatregelen die zijn weergegeven in een nieuwe informatieve nota van het Ministerie van Industrie en Onderzoek.

Volgens deze regeling zijn de importeurs in afwijking van het bepaalde in artikel 6 van het decreet, niet verplicht het bewijs van goedkeuring over te leggen waarvan sprake is in artikel 4, lid 2, van genoemd decreet wanneer het gaat om:

- produkten uit de Gemeenschap;
- produkten ten aanzien waarvan vóór 1 augustus 1983 een aanvraag om het gebruik van het nationale conformiteitsmerk is ingediend en ten aanzien waarvan een geldige uitzonderingsbeslissing kan worden overgelegd van de Commissaris voor Normalisatie.

Voor zover deze uitzonderingsbepalingen gelden voor produkten die in de zin van het Gemeenschapsrecht in aanmerking moeten komen voor toepassing van de bepalingen inzake het vrije verkeer van goederen, heeft de Franse Regering naar het oordeel van de Commissie deze verplichtingen in acht genomen.

De Commissie kan de inbreukprocedure beëindigen zodra de Franse autoriteiten haar enkele nadere inlichtingen hebben verstrekt over de interpretatie van genoemde informatieve nota.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1425/83
van de heer Brendan Halligan (S — IRL)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen**

*(9 december 1983)
(84/C 84/16)*

Betreft: Bewustmaking van het publiek van de Europese realiteit

Marktonderzoek in alle Lid-Staten heeft aangetoond dat velen de Europese Gemeenschap nog steeds als een vage instelling beschouwen die weinig raakpunten heeft met het dagelijks leven. Is de Raad bereid een op de praktijk gericht actieprogramma voor te bereiden om het begrip „Europese Gemeenschap” voor al haar burgers inhoud en betekenis te geven?

Is de Raad bij voorbeeld bereid een programma te financieren waarbij bejaarden gratis en naar believen met het openbaar vervoer door de gehele Gemeenschap zouden kunnen reizen? Hierdoor zouden de contacten tussen de Lid-Staten aanzienlijk toenemen; het zou de ouderen, waarvan velen nog nooit een ander land in de Gemeenschap hebben bezocht, enorme sociale voordelen bieden en bovendien veel goodwill voor de Europese Instellingen kweken.

Antwoord

(29 februari 1984)

De Raad verheugt zich over elke maatregel die, hetzij door de Gemeenschap zelf, hetzij door een individuele Lid-Staat kan worden genomen en waardoor de burgers van de Lid-Staten bewuster kunnen worden gemaakt van het feit dat deze Staten zich ten doel hebben gesteld de grondslagen te leggen voor een steeds hechter verbond tussen de Europese volkeren.

De Raad is van oordeel dat de diverse voorlichtingscampagnes, voorafgaand aan de eigenlijke verkiezingscampagne voor de verkiezing van de leden van het Europese Parlement, een geschikt kader kunnen vormen om de aandacht op deze maatregelen te vestigen.

Wat de suggestie van het geachte Parlementslid betreft, merkt de Raad op dat de tarieven voor het reizigersvervoer door de bevoegde instanties worden vastgesteld.

Met betrekking tot hetgeen onder de bevoegdheden van de Gemeenschap valt, vestigt de Raad de aandacht van het geachte Parlementslid op het feit dat hij de laatste voorbereidselen treft om in de nabije toekomst een resolutie over het communautaire beleid op het gebied van het toerisme aan te nemen, waarin hij de Commissie zal uitnodigen voorstellen inzake het toerisme bij hem in te dienen. Voorts is het „sociale” toerisme ter sprake gebracht tijdens de

informele vergadering van de voor toerisme verantwoordelijke ministers die op 20 november 1983 te Athene heeft plaatsgevonden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1446/83

van de heer Horst Seefeld (S — D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 december 1983)

(84/C 84/17)

Betreft: Zicht bij gebruik van motorhelmen

In nr. 43 van 20 oktober 1983 van het tijdschrift „Stern” wordt beweerd dat „van de bijna 2000 motorrijders, brom- en snorfietsers die het afgelopen jaar zijn omgekomen, velen bijna blind waren”. Onderzoek van plastic vizieren op motorhelmen door de „Kölner Forschungsgesellschaft für Autosicht und -sicherheit” heeft aangetoond dat het kunststofoppervlak van de vizieren niet lang bestand is tegen de vorming van krassen die elke koplamp en elke straatlantaarn in een felle en verblindende ster veranderen (strooilicht). „Bij tien procent van alle onderzochte vizieren was het zicht met 50 % of meer verminderd. Dat is misdadig”, aldus de „Stern”.

1. Is de Commissie met deze feiten bekend?
2. Wat kan er op EG-niveau worden gedaan om het zicht bij het dragen van motorhelmen te verbeteren?
3. Kan de Commissie adequaat bijdragen tot het onderzoek naar krasvrije beschermingen?

**Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie**

(7 februari 1984)

1. Het is de Commissie bekend dat kunststofvizieren op motorhelmen naar gelang van de belasting waaraan zij worden onderworpen en de manier waarop zij door de gebruiker worden behandeld, afslijten, waardoor het zicht slechter wordt.

2. Wanneer het zicht slechter wordt, is vervanging van het vizier het beste wat men kan doen om dit euvel te verhelpen. Een nieuw vizier is relatief goedkoop en de vervanging kan doorgaans snel en zonder moeite plaatsvinden.

De Commissie zelf is jaren geleden begonnen aan de uitwerking van communautaire voorschriften voor motorhelmen. Daar echter de Internationale Organisatie voor Normalisatie (ISO) en de Verenigde

Naties via de Economische Commissie voor Europa in Genève zich eveneens bezighouden met de uitwerking, op een ruimer niveau, van normen, respectievelijk voorschriften voor motorhelmen, heeft de Commissie, om dubbel werk te voorkomen, haar eigen werkzaamheden gestaakt. In plaats daarvan nam zij deel aan de werkzaamheden van de andere organisaties. Het resultaat daarvan was het UN/CEE-Reglement nr. 22. Daarin zijn evenwel geen bepalingen over de kwaliteit van het zicht en de krasvastheid van vizieren opgenomen. De desbetreffende discussie is aan de gang in de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties. Overeenkomstig het resultaat zal de Commissie niet nalaten om, na het advies van de Lid-Staten te hebben ingewonnen, bij de Raad eventueel een adequaat voorstel in te dienen ter verbetering van het zicht bij motorhelmen.

3. Financiële steun ten behoeve van onderzoek in verband met de aanbrenging van een krasvaste beschermende laag kan de Commissie bij gebrek aan de nodige geldmiddelen thans niet verlenen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1462/83

van mevrouw Mechthild von Alemann (L — D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 december 1983)

(84/C 84/18)

Betreft: Culturele uitwisseling tussen de Volksrepubliek China en de Europese Gemeenschap

Kan de Commissie mededelen of er plannen zijn een zekere uitwisseling van wetenschapsmensen en studenten tussen de Volksrepubliek China en de Europese Gemeenschap te ondersteunen?

Is het waar dat een Duits staatsburger die de Europese School met een Europees eindexamen heeft afgevolgd en aan een Belgische universiteit in de sinologie is afgestudeerd, geen stipendium voor een uitwisselingsprogramma in de Volksrepubliek China krijgt, omdat dit

- a) van Belgische zijde op grond van de niet-Belgische nationaliteit van de aanvrager werd afgewezen en
- b) van Duitse zijde op grond van het feit dat de Duitse staatsburger zijn studie niet in Duitsland had voltooid eveneens werd afgewezen?

Kan de Commissie bevestigen dat dit een typisch geval van een volledig achterhaald cultureel particularisme is, dat hoogstens in de 19e eeuw zou zijn gerechtvaardigd?

**Antwoord van de heer Richard
namens de Commissie**

(8 februari 1984)

De Gemeenschap is voorshands niet voornemens de uitwisseling van wetenschapsmensen en studenten tussen de Volksrepubliek China en de EG te ondersteunen.

De Commissie is niet bekend met het gesignaleerde geval van weigering van een beurs voor een Duits academicus met het oog op een verblijf in de Volksrepubliek China.

Een beoordeling van dit concrete geval door de Commissie is zonder kennis van de Instellingen en procedures van de betrokken Lid-Staten niet mogelijk.

De Commissie is echter voornemens om in het kader van het actieprogramma op onderwijsgebied van 9 februari 1976, in 1984 een eerste bijeenkomst van de hoofden van de in de Lid-Staten voor studentenvoorzieningen bevoegde diensten te organiseren. Daardoor worden contacten tot stand gebracht die ertoe zullen bijdragen dat dergelijke gevallen in de toekomst worden vermeden.

Ten slotte zij gewezen op de conclusies van de Raad en de ministers van Onderwijs in het kader van de Raad bijeen, van 2 juni 1983 volgens welke de Lid-Staten zich bij de erkenning van in andere Lid-Staten behaalde diploma's en getuigschriften door het beginsel van een zo groot mogelijke gulheid en flexibiliteit zouden moeten laten leiden.

fin en het jaar waarin deze overeenkomsten in werking zijn getreden, zijn hieronder vermeld:

Lid-Staten:

Frankrijk: 1967
Bondsrepubliek Duitsland: 1926
Verenigd Koninkrijk: 1962
België: 1973
Nederland: 1960
Ierland: 1975
Denemarken: 1967
Griekenland: 1968
Luxemburg: 1983

Derde landen:

Oostenrijk: 1925
Brazilië: 1981
Canada: 1980
Cyprus: 1983
Egypte: 1982
Finland: 1974
Japan: 1973
Israël: 1973
Hongarije: 1980
Marokko: 1983
Noorwegen: 1963
Roemenië: 1979
Singapore: 1979
Spanje: 1980
Verenigde Staten: 1956
Zweden: 1958
Zwitserland: 1979
Thailand: 1980
Trinidad en Tobago: 1974
Tunesië: 1981

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1464/83

van de heer André Damseaux (L — B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

*(14 december 1983)
(84/C 84/19)*

Betreft: Overeenkomsten ter voorkoming van dubbele belastingheffing

Kan de Commissie een overzicht geven van alle overeenkomsten die ter voorkoming van dubbele belastingheffing zijn gesloten en momenteel in werking zijn getreden tussen Italië enerzijds en

1. de andere Lid-Staten van de Gemeenschap;
2. derde landen anderzijds?

**Antwoord van de heer Tugendhat
namens de Commissie**

(9 februari 1984)

De landen waarmee Italië overeenkomsten heeft gesloten ter voorkoming van dubbele belastinghef-

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1465/83

van de heer André Damseaux (L — B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

*(14 december 1983)
(84/C 84/20)*

Betreft: Overeenkomsten ter voorkoming van dubbele belastingheffing

Kan de Commissie een overzicht geven van alle overeenkomsten die ter voorkoming van dubbele belastingheffing zijn gesloten en momenteel in werking zijn getreden tussen de Bondsrepubliek Duitsland enerzijds en

1. de andere Lid-Staten van de Gemeenschap;
2. derde landen anderzijds?

**Antwoord van de heer Tugendhat
namens de Commissie**

(9 februari 1984)

De landen waarmee de Bondsrepubliek Duitsland overeenkomsten heeft gesloten ter voorkoming van

dubbele belastingheffing en het jaar waarin deze overeenkomsten in werking zijn getreden, zijn hieronder vermeld:

Lid-Staten:

België: 1969
Denemarken: 1964
Frankrijk: 1961
Griekenland: 1968
Verenigd Koninkrijk: 1967
Ierland: 1964
Italië: 1952
Luxemburg: 1960
Nederland: 1960

Derde landen:

Egypte: 1961
Argentinië: 1979
Australië: 1975
Brazilië: 1976
Ivoorkust: 1982
Finland: 1982
India: 1960
Indonesië: 1979
Iran: 1969
IJsland: 1973
Israël: 1966
Jamaica: 1976
Japan: 1967
Canada: 1957
Kenia: 1980
Korea: 1978
Liberia: 1975
Maleisië: 1979
Malta: 1976
Marokko: 1974
Mauritius: 1981
Nieuw-Zeeland: 1980
Noorwegen: 1960
Oostenrijk: 1955
Pakistan: 1960
Polen: 1975
Portugal: 1982
Roemenië: 1975
Zambia: 1975
Zweden: 1960
Zwitserland: 1973
Singapore: 1973
Spanje: 1968
Sri Lanka: 1982
Zuid-Afrika: 1975
Thailand: 1968
Trinidad en Tobago: 1977
Tunesië: 1976
Hongarije: 1979
Verenigde Staten: 1955
Cyprus: 1977

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1467/83

van de heer André Damseaux (L — B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(19 december 1983)

(84/C 84/21)

Betreft: Overeenkomsten ter voorkoming van dubbele belastingheffing

Kan de Commissie een overzicht geven van alle overeenkomsten die ter voorkoming van dubbele belastingheffing zijn gesloten en momenteel in werking zijn getreden tussen Griekenland enerzijds en

1. de andere Lid-Staten van de Gemeenschap;
2. derde landen anderzijds?

**Antwoord van de heer Tugendhat
namens de Commissie**

(10 februari 1984)

De landen waarmee Griekenland overeenkomsten heeft gesloten ter voorkoming van dubbele belastingheffing en het jaar waarin deze overeenkomsten in werking zijn getreden, zijn hieronder vermeld:

Lid-Staten:

Bondsrepubliek Duitsland: 1964
Italië: 1968
Frankrijk: 1964
België: 1970
Verenigd Koninkrijk: 1953

Derde landen:

Oostenrijk: 1972
Cyprus: 1960
Finland: 1981
India: 1964
Zweden: 1963
Verenigde Staten: 1953

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1468/83

van de heer André Damseaux (L — B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(19 december 1983)

(84/C 84/22)

Betreft: Overeenkomsten ter voorkoming van dubbele belastingheffing

Kan de Commissie een overzicht geven van alle overeenkomsten die ter voorkoming van dubbele belastingheffing zijn gesloten en momenteel in werking zijn getreden tussen Nederland enerzijds en

1. de andere Lid-Staten van de Gemeenschap;
2. derde landen anderzijds?

**Antwoord van de heer Tugendhat
namens de Commissie**

(9 februari 1984)

De landen waarmee Nederland overeenkomsten heeft gesloten ter voorkoming van dubbele belastingheffing en het jaar waarin deze overeenkomsten in werking zijn getreden, zijn hieronder vermeld:

Lid-Statens:

Bondsrepubliek Duitsland: 1960
België: 1971
Denemarken: 1958
Frankrijk: 1974
Ierland: 1970
Italië: 1960
Luxemburg: 1969
Verenigd Koninkrijk: 1981

Derde landen:

Oostenrijk: 1971
Australië: 1976
Canada: 1957
Tsjechoslowakije: 1974
Finland: 1971
Hongarije: 1940
Indonesië: 1974
Israël: 1974
Japan: 1970
Joegoslavië: 1983
Zuid-Korea: 1981
Malawi: 1969
Malta: 1977
Nederlandse Antillen: 1965
Noorwegen: 1967
Nieuw-Zeeland: 1981
Pakistan: 1982
Polen: 1981
Roemenië: 1980
Singapore: 1971
Zuid-Afrika: 1972
Spanje: 1972
Suriname: 1977
Zweden: 1968
Zwitserland: 1952
Thailand: 1976
Verenigde Staten: 1947
Zambia: 1982

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1469/83

van de heer André Damseaux (L — B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(19 december 1983)

(84/C 84/23)

Betreft: Overeenkomsten ter voorkoming van dubbele belastingheffing

Kan de Commissie een overzicht geven van alle overeenkomsten die ter voorkoming van dubbele be-

lastingheffing zijn gesloten en momenteel in werking zijn getreden tussen het Verenigd Koninkrijk enerzijds en

1. de andere Lid-Statens van de Gemeenschap;
2. derde landen anderzijds?

**Antwoord van de heer Tugendhat
namens de Commissie**

(9 februari 1984)

De landen waarmee het Verenigd Koninkrijk overeenkomsten heeft gesloten ter voorkoming van een dubbele belastingheffing en het jaar waarin deze overeenkomsten in werking zijn getreden, zijn onder vermeld:

Lid-Statens:

België: 1970
Denemarken: 1973
Frankrijk: 1973
Bondsrepubliek Duitsland: 1971
Griekenland: 1954
Ierland: 1976
Italië: 1973
Luxemburg: 1968
Nederland: 1977

Derde landen:

Antigua: 1947
Nederlandse Antillen: 1970
Australië: 1968
Oostenrijk: 1970
Barbados: 1970
Belize: 1947
Botswana: 1978
Brunei: 1950
Birma: 1952
Canada: 1967
Cyprus: 1975
Dominica: 1949
Falklandeilanden: 1949
Faeröer: 1961
Fidji: 1976
Finland: 1970
Gambia: 1947
Ghana: 1978
Grenada: 1949
Guernesey: 1952
Hongarije: 1978
Indonesië: 1975
Eiland Man: 1955
Israël: 1963
Jamaica: 1973
Japan: 1970
Jersey: 1952
Kenia: 1977
Lesotho: 1949
Malawi: 1956
Maleisië: 1973
Malta: 1962

Mauritius: 1947
 Montserrat: 1947
 Namibië (Z-O Afrika): 1962
 Nieuw-Zeeland: 1966
 Noorwegen: 1970
 Pakistan: 1961
 Filippijnen: 1978
 Polen: 1978
 Portugal: 1969
 Zimbabwe: 1956
 Roemenië: 1977
 St.-Kitts-Nevis: 1947
 St.-Lucia: 1949
 St.-Vincent: 1949
 Seychellen: 1947
 Sierra Leone: 1947
 Singapore: 1967
 Salomonseilanden: 1950
 Zuid-Afrika: 1969
 Zuid-Korea: 1978
 Spanje: 1976
 Soedan: 1977
 Swaziland: 1969
 Zweden: 1961
 Zwitserland: 1978
 Trinidad en Tobago: 1967
 Tanzania (Tanganyika): 1952
 Zanzibar: 1952

Frankrijk: 1966
 Bondsrepubliek Duitsland: 1959
 Italië: 1967
 Luxemburg: 1968
 Nederland: 1965
 Verenigd Koninkrijk: 1976

Derde landen:
 Australië: 1984
 Oostenrijk: 1964
 Canada: 1968
 Cyprus: 1962
 Verenigde Staten van Amerika: 1951
 Finland: 1969
 Japan: 1974
 Noorwegen: 1967
 Pakistan: 1968
 Zweden: 1960
 Zwitserland: 1965
 Zambia: 1967

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1470/83

van de heer André Damseaux (L — B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(19 december 1983)

(84/C 84/24)

Betreft: Overeenkomsten ter voorkoming van dubbele belastingheffing

Kan de Commissie een overzicht geven van alle overeenkomsten die ter voorkoming van dubbele belastingheffing zijn gesloten en momenteel in werking zijn getreden tussen Ierland enerzijds en

1. de andere Lid-Staten van de Gemeenschap;
2. derde landen anderzijds?

**Antwoord van de heer Tugendhat
namens de Commissie**

(16 februari 1984)

De landen waarmee Ierland overeenkomsten heeft gesloten ter voorkoming van de dubbele belastingheffing en het jaar waarin deze overeenkomsten in werking zijn getreden, zijn hieronder vermeld:

Lid-Staten:

België: 1973
 Denemarken: 1961

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1471/83

van de heer André Damseaux (L — B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(19 december 1983)

(84/C 84/25)

Betreft: Overeenkomsten ter voorkoming van dubbele belastingheffing

Kan de Commissie een overzicht geven van alle overeenkomsten die ter voorkoming van dubbele belastingheffing zijn gesloten en momenteel in werking zijn getreden tussen het Groothertogdom Luxemburg enerzijds en

1. de andere Lid-Staten van de Gemeenschap;
2. derde landen anderzijds?

**Antwoord van de heer Tugendhat
namens de Commissie**

(7 februari 1984)

Luxemburg heeft een overeenkomst ter voorkoming van dubbele belastingheffing gesloten met onderstaande landen. Achter elk land staat het jaar waarin de overeenkomst in werking is getreden:

Lid-Staten:

Bondsrepubliek Duitsland: 1960
 België: 1972
 Frankrijk: 1960
 Verenigd Koninkrijk: 1968
 Ierland: 1975
 Nederland: 1969
 Denemarken: 1982
 Italië: 1983

Derde landen:

Oostenrijk: 1964
 Verenigde Staten van Amerika: 1964
 IJsland: 1976
 Brazilië: 1980
 Finland: 1983

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1472/83**van de heer André Damseaux (L — B)****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(19 december 1983)**(84/C 84/26)*

Betreft: Overeenkomsten ter voorkoming van dubbele belastingheffing

Kan de Commissie een overzicht geven van alle overeenkomsten die ter voorkoming van dubbele belastingheffing zijn gesloten en momenteel in werking zijn getreden tussen Frankrijk enerzijds en

1. de andere Lid-Statens van de Gemeenschap;
2. derde landen anderzijds?

Antwoord van de heer Tugendhat**namens de Commissie***(20 februari 1984)*

De landen waarmee Frankrijk overeenkomsten heeft gesloten ter voorkoming van dubbele belastingheffing en het jaar waarin deze overeenkomsten in werking zijn getreden zijn hieronder vermeld.

Lid-Statens:

Bondsrepubliek Duitsland: 1981
 België: 1965
 Denemarken: 1958
 Griekenland: 1964
 Ierland: 1964
 Italië: 1971
 Luxemburg: 1967
 Nederland: 1974
 Verenigd Koninkrijk: 1969

Derde landen:

Algerije: 1970
 Argentinië: 1981
 Australië: 1977
 Oostenrijk: 1961
 Benin: 1977
 Brazilië: 1972
 Kameroen: 1978
 Canada: 1976
 Centraal-Afrikaans Keizerrijk: 1971
 Comoren: 1971
 Kongo: 1969
 Zuid-Korea: 1981
 Ivoorkust: 1969

Egypte: 1983
 Spanje: 1975
 Verenigde Staten: 1968
 Finland: 1959
 Gabon: 1969
 Boven-Volta: 1967
 Hongarije: 1981
 Mauritius: 1982
 India: 1970
 Indonesië: 1981
 Iran: 1975
 Israël: 1964
 Japan: 1981
 Libanon: 1963
 Madagaskar: 1965
 Maleisië: 1976
 Mali: 1975
 Malta: 1978
 Marokko: 1971
 Mauretanië: 1969
 Niger: 1966
 Noorwegen: 1981
 Nieuw-Zeeland: 1981
 Pakistan: 1969
 Filippijnen: 1978
 Polen: 1976
 Portugal: 1972
 Roemenië: 1975
 Senegal: 1976
 Singapore: 1975
 Sri Lanka: 1982
 Zweden: 1972
 Zwitserland: 1970
 Tsjechoslowakije: 1975
 Thailand: 1975
 Togo: 1975
 Tunesië: 1975
 Joegoslavië: 1975
 Zambia: 1964

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1473/83**van de heer André Damseaux (L — B)****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(19 december 1983)**(84/C 84/27)*

Betreft: Overeenkomsten ter voorkoming van dubbele belastingheffing

Kan de Commissie een overzicht geven van alle overeenkomsten die ter voorkoming van dubbele belastingheffing zijn gesloten en momenteel in werking zijn getreden tussen België enerzijds en

1. de andere Lid-Statens van de Gemeenschap;
2. derde landen anderzijds?

**Antwoord van de heer Tugendhat
namens de Commissie**

(20 februari 1984)

De landen waarmee België overeenkomsten heeft gesloten ter voorkoming van dubbele belastingheffing en het jaar waarin deze overeenkomsten in werking zijn getreden, zijn hieronder vermeld.

Lid-Staten:

Bondrepubliek Duitsland: 1969
Denemarken: 1971
Frankrijk: 1973
Griekenland: 1970
Ierland: 1974
Italië: 1973
Luxemburg: 1973
Nederland: 1970
Verenigd Koninkrijk: 1970

Derde landen:

Oostenrijk: 1973
Brazilië: 1973
Canada: 1976
Spanje: 1972
Verenigde Staten: 1972
Finland: 1971
India: 1975
Indonesië: 1975
Israël: 1975
Japan: 1970
Maleisië: 1975
Malta: 1975

Marokko: 1975
Noorwegen: 1969
Portugal: 1971
Singapore: 1973
Zweden: 1968
Tsjechoslowakije: 1977
Tunesië: 1976

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1482/83

van de heer Pierre-Bernard Cousté (DEP — F)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(19 december 1983)
(84/C 84/28)

Betreft: Besteding van de kredieten uit het Europees Sociaal Fonds door de Lid-Staten

Kan de Commissie per Lid-Staat aangeven hoe de Lid-Staten de hun toegewezen kredieten uit het Sociaal Fonds in de laatste vijf jaar hebben besteed en welk bedrag hiermee per Lid-Staat was gemoeid?

Hebben alle Lid-Staten hun burgers geïnformeerd over de aldus tot stand gebrachte projecten? Kan de Commissie nader aangeven welke Lid-Staten dit hebben nagelaten? Kan zij de betrokken Lid-Staten ertoe dwingen de burgers op een behoorlijke manier te informeren en, zo ja, hoe?

**Antwoord van de heer Richard
namens de Commissie**

(16 februari 1984)

In het hierna volgende overzicht wordt de ontwikkeling weergegeven van de kredieten die uit het Europees Sociaal Fonds in de loop van de jongste vijf jaar aan elk van de Lid-Staten werden toegekend.

(Mio Ecu)

Lid-Staten	1978	1979	1980	1981	1982
België	11,50	15,94	29,30	23,19	23,57
Denemarken	14,28	14,70	19,43	24,48	27,26
Bondsrepubliek Duitsland	62,26	52,88	107,96	74,64	91,17
Frankrijk	103,14	134,82	194,96	141,78	264,54
Griekenland	—	—	—	30,57	52,39
Ierland	46,94	58,13	79,69	105,72	143,09
Italië	256,22	281,23	327,15	341,01	439,86
Luxemburg	0,36	1,00	0,93	0,56	0,47
Nederland	9,81	19,32	18,30	12,67	15,88
Verenigd Koninkrijk	115,71	196,43	236,50	249,05	442,58
Totaal	620,22	774,45	1 014,22	1 003,67	1 500,81

Een overzicht dat, gedetailleerd, per Lid-Staat en per steungebied, de verdeling weergeeft van de door het Europees Sociaal Fonds in 1982 toegekende kredieten, werd rechtstreeks aan het geachte Parlements lid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement overgemaakt. Er zij op gewezen dat in de jaarlijkse verslagen van de werkzaamheden alle gegevens zijn vermeld, waaruit blijkt hoe de kredieten van het Europees Sociaal Fonds opgesplitst naar bestemming worden besteed.

Ook de Voorlichtingsbureaus van de Gemeenschap in de Lid-Staten spelen hierbij een rol door de inlichtingen die zij verstrekken over de door het Europees Sociaal Fonds verleende subsidies.

Elk van de Lid-Staten verleent op zijn eigen manier voorlichting over de steunverlening door het Fonds. De Commissie heeft geen enkele reden om aan te nemen dat door een Lid-Staat opzettelijk gegevens dienaangaande worden achtergehouden en ziet niet in waarom er in dit opzicht dwingend zou moeten worden opgetreden. Wel is het duidelijk dat de Commissie verheugd zou zijn over elke extra inspanning om bij het publiek de concrete bijdrage die de Europese Gemeenschap via het Europees Sociaal Fonds aan de Lid-Staten verleent op het gebied van de beroepsopleiding en de werkgelegenheid meer bekendheid te geven.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1494/83

van mevrouw Ien van den Heuvel (S — NL)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de tien Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen, in het kader van de politieke samenwerking bijeen

(19 december 1983)
(84/C 84/29)

Betreft: Werkgroep inzake non-proliferatie

1. In de Toelichting op de Begroting 1984 voor het Ministerie van Buitenlandse Zaken in Nederland maakt de Nederlandse minister melding van een op Nederlands initiatief opgerichte werkgroep inzake non-proliferatie.
2. Kunnen de ministers van Buitenlandse Zaken mededelen wat de aard van de werkzaamheden van deze werkgroep is?
3. Zijn de ministers bereid het Parlement regelmatig over de voortgang van die werkzaamheden te informeren?

Antwoord

(29 februari 1984)

De eerste vergadering van de werkgroep inzake non-proliferatie die in het kader van de Europese politieke samenwerking is ingesteld, vond plaats op 9 december 1981. Sinds de oprichting zijn er tien vergaderingen geweest.

De groep vergadert op verzoek van de Directeuren-generaal voor politieke zaken aan de hand van een vastomlijnde agenda en brengt evenals de overige werkgroepen in het kader van de Europese politieke samenwerking, verslag uit aan het Politiek Comité.

Geleid door de wens dat het vreedzame gebruik van kernenergie niet bijdraagt aan de verspreiding van kernwapens en kernkoppen, achtten de Tien het noodzakelijk met elkaar te spreken, te overleggen en gegevens uit te wisselen over de kwesties die te maken hebben met non-proliferatie en zich lenen voor bespreking in het kader van de politieke samenwerking, waarbij uiteraard rekening wordt gehouden met de bevoegdheden van de Europese Commissie en de aspecten die reeds in andere werkgroepen besproken worden.

In het kader van bovengenoemde doelstelling wisselt de werkgroep inzake non-proliferatie van gedachten over het non-proliferatiebeleid van de Lid-Staten en van een aantal derde landen, en over verschillende kwesties die in de gespecialiseerde internationale organisaties, hoofdzakelijk de IAEA, worden behandeld.

Het Politiek Comité is het er over eens dat de besprekingen in de werkgroep inzake non-proliferatie hun nut hebben bewezen en dat de groep aan de hand van welomschreven richtsnoeren van het Politiek Comité haar werkzaamheden moet voortzetten.

De ministers van Buitenlandse Zaken zijn bereid om in het kader van de normale procedures te antwoorden op de inhoudelijke vragen die de leden van het Europees Parlement hun hierover zouden kunnen stellen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1501/83

van de heren Robert Moreland en George Patterson
(ED — GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(19 december 1983)
(84/C 84/30)

Betreft: Harmonisatie van de sociale voorzieningen ten aanzien van de binnenwateren

1. Kan de Commissie mededelen of zij ten aanzien van deze richtlijn bij de Raad attent blijft en, zo ja, wanneer kan worden gehoopt op aanneming daarvan?
2. Welke wijzigingen zijn (resp. worden) door de Commissie in de richtlijn aangebracht? Welke voorzieningen bestaan thans voor riviermondingen en smalle binnenlandse waterwegen?

**Antwoord van de heer Contogeorgis
namens de Commissie**

(3 februari 1984)

1. De werkzaamheden van de Raad in verband met het voorstel voor een verordening betreffende de harmonisatie van bepaalde voorschriften van sociale aard voor het goederenverkeer over de binnenwateren⁽¹⁾ zijn voorlopig opgeschort. Aangezien namelijk de Centrale Commissie voor de Rijnvaart (CCR) te Straatsburg bezig is met de uitwerking van nieuwe regels betreffende de samenstelling van de bemanningen en de arbeidsvoorwaarden in de Rijnvaart, en de diensten van de Commissie aan die werkzaamheden deelnemen, hebben de instanties van de Raad het nuttig geacht te proberen in die instelling tot een overeenstemming van de standpunten over de kern van de problemen te komen. Wanneer deze betrekkelijk complexe werkzaamheden zijn voltooid, zal de Commissie, die de door de Raad aangegeven koers heeft moeten volgen, nagaan of het wenselijk is het huidige voorstel te wijzigen.

2. Gezien de stand van de werkzaamheden en de noodzaak de sociale partners te raadplegen, zou het voorbarig zijn nu reeds mede te delen welke wijzigingen de Commissie zal voorstellen.

Momenteel vallen de schepen die op de waterwegen met klein vaarprofiel varen, onder de nationale regelingen. Op de Rijnschepen welke de riviermondingen bevaren, is ten aanzien van de arbeidsvoorwaarden van de binenschippers, voor zover niet anders wordt bepaald, het Verdrag van Parijs van 27 juli 1950, herzien te Genève op 21 mei 1954 en op 23 mei 1963, van toepassing. Met betrekking tot de bemanning gelden voor de Rijnschepen de bepalingen van hoofdstuk 14 van het Reglement betreffende het Onderzoek van Rijnschepen (CCR — 1976) dat in Nederland slechts van toepassing is op de schepen die tot in Duitsland varen; op de andere binnenschepen zijn de collectieve overeenkomsten van toepassing.

⁽¹⁾ COM(75) 465 def. van 10 september 1975, gewijzigd bij COM(79) 363 def. van 11 juli 1979.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1512/83

van de heer Willy Vernimmen (S — B)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

*(4 januari 1984)
(84/C 84/31)*

Betreft: Handelsbalans tussen de EEG en Japan

Tijdens zijn zitting van 17 en 18 oktober jl. heeft de Raad andermaal „vastgesteld” hoe slecht de toestand van de handelsbalans tussen de EEG en Japan voor West-Europa wel is.

Andermaal werd met zoveel woorden in feite niets anders gezegd dan dat Japan de fundamentele principes van de GATT naast zich neer blijft leggen en zijn markt gesloten houdt voor Europese produkten. Het Europees antwoord hierop blijft uitmunten door naïviteit. In plaats van handelend op te treden, blijft de Raad vrome wensen formuleren.

Kan de Raad ons mededelen wanneer hij eindelijk ook hier het economisch gewicht van West-Europa als grootste handelsblok in de weegschaal denkt te leggen?

Antwoord

(29 februari 1984)

De Raad is het niet eens met het geachte Parlements-lid dat de strategie van de Raad ten opzichte van Japan geen enkel resultaat heeft opgeleverd. De Japanse Regering heeft met name onlangs nieuwe maatregelen aangekondigd om de binnenlandse vraag te stimuleren en de invoer van buitenlandse produkten in Japan te vergemakkelijken. Daarnaast heeft zij voor 1984 nogmaals de verzekering gegeven dat matiging zal worden betracht bij de Japanse uitvoer van bepaalde gevoelige produkten naar de Gemeenschap.

De Raad is niettemin van oordeel dat deze maatregelen niet toereikend zijn om het aanhoudende karakter van het gebrek aan evenwicht van de handelsbalans tussen de Gemeenschap en Japan weg te nemen. Hij acht vooral een aanzienlijke wijziging van het Japanse beleid inzake aankopen in het buitenland van fabrikaten en verwerkte produkten absoluut noodzakelijk. De Raad is van plan zijn beleid voort te zetten op basis van de conclusies die hij tijdens zijn zittingen van oktober en november 1983 heeft vastgesteld.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1513/83

van de heer Willy Vernimmen (S — B)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

*(4 januari 1984)
(84/C 84/32)*

Betreft: Wetenschap en technologie

De Raad heeft op 17 en 18 oktober jl. het besluit tot vaststelling van een onderzoekprogramma van de EEG inzake prognoses en beoordeling op het gebied van wetenschap en technologie (FAST) 1983—1987 vastgesteld.

Bij de werkzaamheden van het programma FAST II zullen de volgende drie punten centraal staan:

1. Europa en de nieuwe „groei” (in het bijzonder de mogelijke bijdragen van de nieuwe technologieën tot de oplossing van de werkgelegenheids- en arbeidsproblematiek, en geïntegreerde ontwikkeling van systemen van vernieuwbare natuurlijke hulpbronnen);

2. verandering op het gebied van de dienstverlening en technologische verandering (de problemen en de mogelijkheden zijn voor Europa op dit gebied op lange termijn van doorslaggevend belang);
3. nieuwe strategische industriële systemen; analyse van de gevolgen voor de toekomst van de Europeanen, vooral van de communicatie-industrie (audiovisuele apparatuur, kabelnetten, telecommunicatie) en de agro-levensmiddelenindustrie.

Kan de Raad ons verduidelijken hoe hij het begrip nieuwe „groei” ziet; wie de richting van die groei volgens hem moet helpen bepalen en welke rol hij weggelegd ziet voor de agro-levensmiddelenindustrie?

Antwoord

(29 februari 1984)

Het FAST-programma is een onderzoekprogramma waarmee hoofdzakelijk wordt beoogd een analyse te maken van de wetenschappelijke en technologische veranderingen, ten einde de implicaties en consequenties daarvan voor het beleid inzake onderzoek en ontwikkeling en het overige beleid van de Gemeenschap op lange termijn te belichten.

Voor wat betreft het onderzoek „Europa en de nieuwe groei” waarvoor de geachte Afgevaardigde meer in het bijzonder belangstelling toont, hebben de studies betrekking op de groei die het resultaat is van het gebruik van nieuwe technologieën, en met name op de technieken van communicatie en telecommunicatie, de dienstensector, het verband tussen technologie, arbeid en werkgelegenheid en de geïntegreerde ontwikkeling van vernieuwbare natuurlijke hulpbronnen, met inbegrip van de agro-levensmiddelenindustrie.

Aan de hand van de resultaten van deze studies, waarbij de sociale partners worden betrokken, zullen te zijner tijd beleidskeuzen inzake de ontwikkeling van de communautaire werkzaamheden kunnen worden bestudeerd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1515/83

van de heer Roberto Costanzo (PPE — I)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 januari 1984)

(84/C 84/33)

Betreft: Uitvoer van citrusvruchtesappen uit Nederland naar de communautaire markt

Is het de Commissie bekend dat Nederland één van de grootste exporteurs van citrusvruchtesappen is geworden, hoewel deze vruchten in dit land helemaal niet groeien en de uitvoer van citrusvruchten van andere Lid-Statens van de EEG naar Nederland gering is?

Is de Commissie niet van mening dat de door bepaalde Nederlandse ondernemingen op de markt gebrachte citrusvruchtesappen afkomstig zijn van derde landen en dat hier dus sprake zou kunnen zijn van heruitvoer in de vorm van eigen produktie, zonder dat de bevoegde instanties van de Gemeenschap wijzen op de onregelmatigheid hiervan?

Is de Commissie niet van mening dat door een dergelijke handelstransactie de regels van vrije mededinging en communautaire preferentie worden overtreden en dat bovendien de meest onderontwikkelde mediterrane gebieden, waar voornamelijk citrusvruchten worden geteeld, hierdoor worden benadeeld?

Antwoord van de heer Dalsager namens de Commissie

(13 februari 1984)

Nederland is inderdaad een belangrijk exporteur van citrusvruchten in verpakkingen voor de detailhandel.

De Commissie is zich ervan bewust dat het hier alleen kan gaan om vruchtensap dat is gefabriceerd uit geïmporteerde grondstoffen.

Het herverpakken en afzetten van produkten op basis van geïmporteerde grondstoffen is echter op zichzelf niet in strijd met de voorschriften en vormt geen overtreding van de regel van de vrije mededinging.

De communautaire preferentie in deze sector lijkt verzekerd, aangezien dank zij de toegekende steun in de afgelopen jaren aanzienlijk grotere hoeveelheden citrusvruchten tot sap zijn verwerkt, namelijk voor Italië:

- a) voor sinaasappelen van de variëteit „Biondo comune” en bloedsinaasappelen: 583 986 ton in 1981/1982, tegenover 299 242 ton in 1978/1979;
- b) voor citroenen: 414 802 ton in 1981/1982, tegenover 163 877 ton in 1977/1978.

De uitgaven van het EOGFL voor steun voor de verwerking van sinaasappelen zijn, alleen voor Italië en in de betrokken periode, gestegen van 20,9 tot 60,8 miljoen Ecu voor sinaasappelen en van 10,1 tot 31,0 miljoen Ecu voor citroenen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1529/83

van de heer Luc Beyer de Ryke (L — B)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(4 januari 1984)

(84/C 84/34)

Betreft: De zaak Oleg Radzinsky, de in de USSR veroordeelde pacifist

Zonder zich te willen mengen in de interne aangelegenheden van een soevereine staat welke onderte-

kenaar is van de Overeenkomsten van Helsinki, moet worden vastgesteld dat de veroordeling van de pacifist Oleg Radzinsky te Moskou tot één jaar gevangenisstraf en vijf jaar verbanning (Goelag) voor het uitdragen van zijn mening, wel te denken geeft over de manier waarop de Overeenkomst van Helsinki door de USSR wordt nageleefd.

Kan de Raad mededelen welke diplomatieke stappen zij, stellig, heeft ondernomen voor de verdediging van de rechten van de mens en van de staatsburger, in dit concrete geval, bij de Sowjet-autoriteiten?

Antwoord

van de ministers van Buitenlandse Zaken van de tien Lid-Staten van de Europese Gemeenschap, in het kader van de Politieke Samenwerking bijeen

(27 februari 1984)

Tot op heden zijn er namens de Tien bij de Sowjet-autoriteiten geen stappen ondernomen betreffende de heer Oleg Radzinsky.

De vertegenwoordigers van de Tien hebben ter gelegenheid van talrijke demarches bij de Sowjet-autoriteiten herinnerd aan de verbintenissen met betrekking tot de eerbiediging van de mensenrechten en de fundamentele vrijheden die in de Slotakte van Helsinki (1975) zijn aangegaan en uitvoeriger zijn opgenomen in het slotdocument van de vergadering van Madrid (1983). Al vonden deze demarches ter wille van de doeltreffendheid meestal discreet plaats, toch hebben de Tien — in het kader van het CEVS-proces — ook in het openbaar gewezen op de noodzaak om de bepalingen van Helsinki en Madrid in alle opzichten ten uitvoer te leggen, opdat de resultaten van de twee Conferenties volledig effect kunnen sorteren en veiligheid en samenwerking in Europa aldus steeds meer worden bevorderd. De Tien zijn voornemens hun actie in dat verband voort te zetten en zullen het geval van de heer Radzinski in die geest zeker blijven volgen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1550/83

**van de heer Pierre-Bernard Cousté (DEP — F)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen**

*(4 januari 1984)
(84/C 84/35)*

Betreft: Hervatting van de dialoog tussen de Gemeenschap met de GRULA (Groep Latijns-amerikaanse ambassadeurs)

Kan de Raad mededelen of de dialoog tussen de Gemeenschap en de GRULA binnenkort wordt hervat en zo ja, op wiens initiatief en wanneer?

Antwoord

(29 februari 1984)

De Raad moge het geachte Parlements lid verwijzen naar het antwoord dat de Raad op schriftelijke vraag nr. 1399/83 van de heer Pedini heeft gegeven⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB nr. C 52 van 23.2.1984, blz. 30.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1561/83

van de heer Brian Hord (ED — GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

*(4 januari 1984)
(84/C 84/36)*

Betreft: Nalatigheid van Italië inzake de aanpassing van de wetgeving aan de richtlijn betreffende cosmetica

In antwoord op vraag nr. 2030/82⁽¹⁾ van mevrouw Squarcialupi aan de Commissie, d.d. 24 januari 1983, deelt de heer Narjes namens de Commissie op 14 maart 1983 mede dat de Commissie ervan op de hoogte is dat het Italiaanse parlement over een wetsontwerp beraadslaagt.

Kan de Commissie thans officieel mededelen dat de betrokken wetgevingsprocedure in het Italiaanse parlement is afgerond en dat bijgevolg alle Lid-Staten van de Gemeenschap thans hun wetgeving volledig hebben aangepast aan bedoelde richtlijn inzake cosmetica?

⁽¹⁾ PB nr. C 118 van 3.5.1983, blz. 24.

Antwoord van de heer Narjes namens de Commissie

(6 februari 1984)

Daar de Commissie heeft geconstateerd dat Italië Richtlijn 76/768/EEG betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake cosmetische produkten⁽¹⁾ nog steeds niet in het Italiaanse recht heeft opgenomen, heeft zij besloten een inbreukprocedure ten opzichte van deze Lid-Staat in te stellen wegens niet-uitvoering van het arrest van het Hof van Justitie van 2 maart 1982.

De overige Lid-Staten hebben genoemde richtlijn in hun nationale recht overgebracht.

⁽¹⁾ PB nr. L 262 van 27.9.1976.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1566/83**van de heer André Damseaux (L — B)****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(4 januari 1984)**(84/C 84/37)***Betreft:** Verenigde Staten — protectionistische maatregelen tegen de invoer van staal

In juli jl. besloten de Verenigde Staten, met volledig voorbijgaan van de te Williamsburg gedane anti-protectionistische belofte, toch beschermende maatregelen te nemen tegen de invoer van speciale staal-soorten.

Welke Belgische ondernemingen zijn betrokken bij die maatregelen en welke hoeveelheden zijn ermee gemoeid?

Heeft de Gemeenschap de Verenigde Staten kunnen bewegen de bij de GATT gedane compensatievoorstellen aan te nemen?

Antwoord van de heer Haferkamp**namens de Commissie***(10 februari 1984)*

De Belgische bedrijven die getroffen worden door de Amerikaanse maatregelen tot beperking van de invoer van speciaal staal zijn ALZ en Henricot. Wat de aan de Verenigde Staten geleverde hoeveelheden betreft, betreurt de Commissie de geachte Afgevaardigde geen antwoord te kunnen verstrekken omdat het gegevens betreft van afzonderlijke bedrijven.

Gezien het feit dat de Amerikaanse Regering de beperkende maatregelen had genomen uit hoofde van artikel XIX van de GATT (vrijwaringsclausule), is de Gemeenschap in overleg getreden met de Amerikaanse Regering om „compensaties” te verkrijgen, in de vorm van tariefverlagingen voor aan-

verwante produkten. Dit overleg heeft niet tot een bevredigend resultaat geleid. Bijgevolg heeft de Commissie overeenkomstig het besluit van de Raad van 29 november 1983, de GATT op 14 januari 1984 in kennis gesteld van de lijst van tegenmaatregelen (verhoging van douanerechten en quota bij invoer van bepaalde produkten van oorsprong uit de Verenigde Staten) die binnen de in artikel XIX bepaalde termijn van dertig dagen van kracht zullen worden. Deze tegenmaatregelen hebben betrekking op handelsvolumes die ongeveer gelijk zijn aan die welke door de Amerikaanse maatregelen worden getroffen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1570/83**van de heer André Damseaux (L — B)****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(4 januari 1984)**(84/C 84/38)***Betreft:** Inspectiebezoeken door Euratom en de IAEA

Kan de Commissie mededelen hoe vaak door Euratom en de IAEA in de afgelopen vijf jaar in België inspectiebezoeken werden gebracht?

Aangezien de ambtenaren belast met de nucleaire veiligheid, die aan die bezoeken deelnemen, met steeds meer ingewikkelde problemen te maken krijgen, zou het wellicht aanbeveling verdienen hen in de gelegenheid te stellen deel te nemen aan cursussen, lezingen of voorlichtingsdagen, georganiseerd door bovengenoemde Europese en internationale instellingen die zich met nucleaire vraagstukken bezighouden.

Antwoord van de heer Davignon**namens de Commissie***(16 februari 1984)*

Aantal en frequentie van de inspectiebezoeken die door Euratom en de IAEA in de afgelopen vijf jaar in België zijn afgelegd, zijn weergegeven in onderstaande tabel:

	1979	1980	1981	1982	1983
— Aantal inspecties					
EUR	65	92	115	124	115
IAEA	47	65	98	111	110
— Gemiddelde frequentie ⁽¹⁾					
EUR	5,9	5,8	7,2	6,9	6,1
IAEA	4,7	8,1	7,5	7,4	6,1

⁽¹⁾ Aantal inspecties gedeeld door het aantal bezochte installaties.

De Commissie ziet niet in waarom het met de nucleaire veiligheid belaste personeel niet zou kunnen deelnemen aan door Euratom of de IAEA georganiseerde cursussen, lezingen of voorlichtingsdagen. Het Directoraat Veiligheidscontrole van Euratom gaat verder met de uitbreiding van zijn programma inzake de specifieke opleiding van zijn inspecteurs, of dit nu in het hoofdkantoor plaatsvindt in het kader van de door het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek te Ispra georganiseerde cursussen of in het kader van andere cursussen die worden georganiseerd door instellingen die al of niet tot de Gemeenschap behoren (IAEA Wenen of de Verenigde Staten). De Belgische autoriteiten kunnen zich met betrekking tot dit onderwerp desgewenst in verbinding stellen met het Directoraat Veiligheidscontrole van Euratom van het Directoraat-generaal Energie in Luxemburg, dat voor de organisatie van deze opleiding verantwoordelijk is.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1573/83

van de heer André Damseaux (L — B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 januari 1984)

(84/C 84/39)

Betreft: Zure regen — aantasting van bossen

De toenemende schade aangericht in bossen door zure regen begint, afgezien nog van het milieuaspect, een ernstig economisch vraagstuk te worden.

Kan de Commissie het volgende mededelen:

1. Heeft de EEG terstond maatregelen en stappen ondernomen om de schade door zure regen te beperken?
2. Zijn er gegevens over Belgische streken waar de gevolgen van zure regen officieel zijn geregistreerd? Wat is de oppervlakte van de aangestaste bossen?

**Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie**

(7 februari 1984)

1. Vrijwel algemeen wordt aangenomen dat luchtverontreiniging, met name door SO₂ en NO_x, sterk bijdraagt tot de vorming van zure neerslag die, naar wordt verondersteld, de grote schade veroorzaakt die in vele landen van Europa in de bossen wordt geconstateerd.

Om die schade zoveel mogelijk te bestrijden, heeft de Commissie haar beleid inzake de bestrijding van luchtverontreiniging versterkt aan de hand van maatregelen die zijn gericht op een grotere controle en een vermindering van de emissies van die verontreinigende stoffen.

Een eerste voorstel voor een richtlijn is in het voorjaar van 1983 bij de Raad ingediend⁽¹⁾; het heeft betrekking op de verplichtingen die aan nieuwe industriële installaties moeten worden opgelegd bij het afgeven van de vereiste vergunning. Deze installaties moeten zijn uitgerust met de beste beschikbare technische middelen om de emissies van verontreinigende stoffen in de lucht zoveel mogelijk te beperken. De Raad heeft over dit voorstel nog geen overeenstemming kunnen bereiken.

Zojuist werd een tweede voorstel voor een richtlijn⁽²⁾ ingediend bij de Raad. Het is gericht op een beperking van de emissie van verontreinigende stoffen door grote stookinstallaties. In dat voorstel wordt de toepassing van communautaire emissienormen geëist voor iedere nieuwe installatie waarvan het thermisch vermogen een bepaald eenheidsvermogen overtreft; bovendien moet de totale emissie van SO₂, NO_x, een stof, die van die categorie installaties afkomstig is, tegen 1995 worden verminderd met percentages die in de richtlijn zijn vastgesteld.

Andere urgentiemaatregelen die de Commissie overweegt ter bestrijding van de emissies aan de bron betreffen een herziening van de richtlijn inzake het zwavelgehalte van gasolie, een herziening van het vroegere voorstel inzake het zwavelgehalte van stookolie en het gebruik van stookolie, een richtlijn inzake de verbinding van afvalolie, voorstellen inzake het loodgehalte van benzine en inzake nieuwe emissienormen voor motorvoertuigen.

2. Ter gelegenheid van de door het Belgische Bestuur van Waters en Bossen in het voorjaar van 1983 ingestelde enquête heeft men aan 's lands bossen geen zeer grote schade kunnen vaststellen, die aan „zure regen” zou kunnen worden toegeschreven. Alleen enkele gevallen van lichte schade zijn geregistreerd in het Hertogenwoud.

Aangezien de terreinwaarnemers nog weinig vertrouwd zijn met deze soort aantasting, mag het evenwel niet uitgesloten worden geacht dat hier of daar grote schade is aangericht.

In de huidige omstandigheden is evenwel geen nauwkeurige raming van de werkelijk getroffen oppervlakte verricht.

⁽¹⁾ PB nr. C 139 van 27.5.1983.

⁽²⁾ COM(83) 721 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1578/83

van de heer Leonidas Kyrkos (COM — GR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 januari 1984)

(84/C 84/40)

Betreft: Programma's voor de herstructurering van de citrusvruchtensector

De citrusvruchtenproducerende Lid-Staten Italië, Griekenland en Frankrijk hebben overeenkomstig

de bepalingen van Verordening (EEG) nr. 1204/83⁽¹⁾ bij de Commissie programma's tot omschakeling en herstructurering van de citrusvruchtensector ingediend.

De kosten van de tenuitvoerlegging van deze programma's gaan ver boven de door de Commissie begrote 280 miljoen Ecu uit.

Het Speciaal Comité Landbouw, dat deze programma's heeft onderzocht, heeft deze naar de Lid-Staten terugverwezen ter aanpassing aan het door de Commissie voor de jaren 1983 tot 1988 begrote bedrag.

Is de Commissie van mening dat deze handelwijze bijdraagt tot de oplossing van de problemen in de citrusvruchtensector in elk der genoemde landen?

Is zij niet van mening dat de eis om de programma's aan het door haar begrote bedrag aan te passen — in plaats van dat het bedrag ter dekking van de behoeften ingevolge de programma's wordt verhoogd — een halve maatregel is, waardoor een werkelijke oplossing van de problemen in de citrusvruchtensector onmogelijk wordt?

Wanneer zal zij eindelijk inzien dat de Gemeenschap niet alleen uit de noordelijke, doch ook uit de mediterrane landen bestaat?

Welk oogmerk hebben maatregelen als deze of de maatregel, genoemd in de recente verklaring van het ter zake bevoegde lid van de Commissie, dat de subsidies voor de producenten van citrusvruchten en tomaten dit jaar zullen worden verminderd?

⁽¹⁾ PB nr. L 140 van 20.5.1982, blz. 38.

**Antwoord van de heer Dalsager
namens de Commissie**

(10 februari 1984)

Op 21 november 1983 heeft de Commissie de door Italië, Griekenland en Frankrijk (voor Corsica) opgestelde programma's voor de herstructurering van de citrusvruchtenteelt goedgekeurd. Volgens artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 2511/69⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1204/82, moest bij het opstellen van die programma's overleg worden gepleegd met de Commissie, die de betrokken Lid-Staat ter zake aanbevelingen mocht doen.

Om via ruimere samenwerking tussen de Lid-Staten tot efficiëntere plannen te komen, heeft de Commissie aanbevolen de arealen waarop de geplande omschakeling- en herstructureringswerkzaamheden betrekking hebben, te beperken.

Zodoende konden de kosten van de betrokken maatregelen ook beter worden afgestemd op de voor het EOGFL geraamde kostprijs van 288,5 miljoen Ecu, vastgesteld bij artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 1204/82.

De houding van de Commissie houdt ook verband met het feit dat zeer weinig voortgang is gemaakt met de tenuitvoerlegging van de programma's die Italië en Frankrijk op grond van Verordening (EEG) nr. 2511/69, originele versie, hadden opgesteld en die door de Commissie in 1973 waren goedgekeurd. Wanneer nieuwe programma's werden opgesteld in het kader van de bij Verordening (EEG) nr. 1204/82 ingevoerde bepalingen, diende de Commissie er dus op toe te zien dat de nieuwe maatregelen meer effect konden sorteren.

De Commissie is het dan ook niet eens met het oordeel dat in de vragen van het geachte Parlementslid wordt uitgesproken, maar is integendeel de mening toegedaan dat zij zich terdege heeft ingespannen om de structuur in de citrusvruchtensector te verbeteren.

Voorts dient nog te worden aangestipt dat de Raad zich via het bepaalde in artikel 1, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 2511/69, nieuwe versie, de mogelijkheid heeft voorbehouden om vóór 31 december 1988 op voorstel van de Commissie te beslissen of de geldigheidsduur van de betrokken maatregelen moet worden verlengd.

De Commissie neemt aan dat het geachte Parlementslid met „de recente verklaring van het ter zake bevoegde lid van de Commissie” de mededeling over het gemeenschappelijk landbouwbeleid bedoelt die zij aan de Raad heeft doen toekomen in document COM(83) 500 def. van 28 juli 1983.

De Commissie vestigt er de aandacht op dat in deze mededeling niet staat dat wordt overwogen de steun voor de tomatenproducenten te verlagen. Zij herinnert eraan dat voor de steun voor de verwerking van tomaten reeds een garantiedrempel is vastgesteld die overeenkomt met 4,5 miljoen ton verse produkten.

Ook voor citrusvruchten betreft het de steun voor de verwerking en niet de steun voor de produktie. De voorgenomen maatregelen hebben ten doel te voorkomen dat produkten die vers volkomen voor consumptie geschikt zijn, ten onrechte voor verwerking worden bestemd.

⁽¹⁾ PB nr. L 318 van 18.12.1969, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1580/83**van mevrouw Anne-Marie Lizin (S — B)****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(4 januari 1984)**(84/C 84/41)***Betreft:** Gevolgen van de aardbeving te Luik voor de kerncentrale te Tihange

De zeldzaam hevige aardbeving die de regio Luik heeft geteisterd, schijnt tot nu toe geen gevolgen te hebben gehad voor de centrale te Tihange. Het feit echter dat de kritieke zone niet ver van deze centrale verwijderd was, heeft de bevolking in de regio Hoei verontrust.

Welke zouden de consequenties zijn geweest als er een aardbeving met een dergelijke intensiteit te Hoei had plaatsgevonden?

Zou de Commissie, gelet op de stand van het onderzoek te Ispra, dit verschijnsel aldaar kunnen laten nabootsen en vervolgens nauwkeurig verslag kunnen uitbrengen over de aanbevelingen die op grond van de conclusies van dit onderzoek met het oog op de veiligheid op dit punt zullen worden gedaan?

**Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie**

(10 februari 1984)

In het kader van de erkenningsprocedure voor kerncentrales betrekken de Belgische autoriteiten de Commissie als adviserende instantie bij het veiligheidsonderzoek. Zo heeft de Commissie in 1981 bij de Belgische veiligheidsautoriteiten een evaluatierapport ingediend over de veiligheid van de kerncentrale Tihange II, dat was opgesteld door een door de Commissie bijeengebracht comité van deskundigen.

In dat rapport wordt met name de bescherming van de centrale tegen aardbevingen behandeld (waarvoor in België een op de overeenkomstige „US“-voorschriften gebaseerde reglementering van toepassing is), waarbij het vraagstuk van de vestigingsplaats Tihange door hoog gekwalificeerde specialisten was bestudeerd. Deze deskundigen hebben nauwkeurige waarden aanbevolen voor wat betreft de potentiële maximumintensiteit van de aardbevingen waarmede rekening moet worden gehouden bij de bouw van de centrale en bijgevolg bij de vaststelling van de maximale versnelling waaraan de structuren ervan weerstand moeten kunnen bieden. Deze waarden waren gebaseerd op een grondig geologisch en seismotektonisch onderzoek van de vestigingsplaats, alsmede op de geschiedenis van de aardbevingen die de zone van Tihange en de aangrenzende zones hebben getroffen.

Uit het rapport van de deskundigen blijkt evenwel dat de aardbeving waardoor de stad Luik onlangs werd getroffen niet direct te transponeren is naar de centrale te Tihange, die tot een andere seismotektonische zone behoort dan de stad Luik. Een in dezelfde seismische zone als Luik gevestigde kerncen-

trale zou aan strengere eisen moeten voldoen dan die welke voor de zone van Tihange gelden.

Uitgaande van de voor de maximale intensiteit in aanmerking genomen waarden, moeten de constructeurs er zich in die omstandigheden van vergewissen dat de gebouwen en systemen die uit veiligheidsoogpunt van belang zijn, goede eigenschappen vertonen. Op dat gebied werd en wordt door het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek (GCO) in het kader van zijn onderzoekprogramma onafgebroken onderzoek verricht naar het gedrag van structuren in dynamische toestand; het GCO zou dus kunnen meewerken aan eventuele mathematische analyses van het gedrag van gebouwen die door aardbevingen worden getroffen. In de installaties waarover het thans beschikt, is het evenwel niet mogelijk simulaties van aardbevingseffecten op bestaande gebouwen en/of structuren uit te voeren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1595/83**van de heer Pierre-Bernard Cousté (DEP — F)****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(4 januari 1984)**(84/C 84/42)***Betreft:** Toepassing van resoluties door de Raad

Kan de Commissie, in aansluiting op het antwoord aan de heer D. Rogalla op diens vraag nr. 451/83⁽¹⁾, mededelen hoeveel resoluties de Raad jaarlijks, vanaf 1958, heeft aangenomen?

Vindt zij dat een goede werkwijze en, zo ja, is zij van plan deze aan te moedigen en, zo ja, hoe?

⁽¹⁾ PB nr. C 246 van 14.9.1983, blz. 12.

**Antwoord van de heer Thorn
namens de Commissie**

(17 februari 1984)

Met betrekking tot resoluties van de Raad gelieve het geachte Parlementslid zich tot de betrokken instelling te wenden.

De Commissie is van mening dat een resolutie van de Raad een nuttige bijdrage aan het besluitvormingsproces kan leveren, wanneer het globale beleid dat de Raad op een bepaald gebied wenst te volgen erin wordt vastgelegd. Sommige van de mededelingen van de Commissie aan de Raad zijn bedoeld als aanzet tot het vaststellen van dergelijke beleidslijnen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1604/83**van de heer James Moorhouse (ED — GB)****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(4 januari 1984)**(84/C 84/43)***Betreft:** Goedkope vluchten vanuit Berlijn

Als gevolg van een misverstand tussen de Commissie en mij, werd mijn schriftelijke vraag nr. 416/83⁽¹⁾ op dezelfde wijze beantwoord als mondelinge vraag H-146/83⁽²⁾, terwijl ik had gehoopt op mijn schriftelijke vraag een volledig antwoord te krijgen. Derhalve stel ik hier nogmaals dezelfde vraag aan de Commissie:

1. In antwoord op de schriftelijke vragen nr. 1546/80⁽³⁾ en 1543/82⁽⁴⁾ (aanvullend antwoord) deelde de Commissie mede dat de communautaire wetgeving over dumping niet van toepassing is op het dienstenverkeer en dat zij daarom geen actie kan nemen op de door Interflug bedreven stroperij in de chartermarkt Berlijn — Griekenland. De Commissie verklaarde in een eerder antwoord op schriftelijke vraag nr. 1546/80 dat zij „momenteel de nodige inlichtingen inwint om de vragen van het geachte Parlementslid te kunnen beantwoorden”.
2. Kan de Commissie uiteenzetten waarom zij twee jaar nodig had om antwoord te geven op de simpele vraag of er wel of niet ter zake een communautaire wetgeving bestaat?
3. Wat wilde de vraagsteller weten en welke gegevens heeft de Commissie inmiddels vergaard?

(1) PB nr. C 216 van 11.8.1983, blz. 26.

(2) Handelingen van het Europese Parlement, bijlage bij het Publikatieblad nr. 1-300 van 8.6.1983, blz. 194.

(3) PB nr. C 345 van 31.12.1980, blz. 32.

(4) PB nr. C 118 van 3.5.1983, blz. 1.

**Antwoord van de heer Thorn
namens de Commissie**

(17 februari 1984)

Zoals de Commissie in haar antwoord op mondelinge vraag H-146/83 van het geachte Parlementslid had te kennen gegeven, had zij na contacten met de indiener van schriftelijke vraag nr. 1546/80 begrepen dat harerzijds geen verdere reactie nodig was. De Commissie heeft dus geen twee jaar nodig gehad voor de beantwoording.

De Commissie kan het volgende toevoegen aan haar antwoorden op de eerdere vragen over deze aangelegenheid:

In juli 1982 werd de Commissie ter zake wederom benaderd door de associatie van de Europese onafhankelijke luchtvaartmaatschappijen. Er is toen formeel contact opgenomen met ambtenaren van het Verenigd Koninkrijk, omdat de luchtvaartmaatschappijen die werden getroffen door de praktijken van de Oosteuropese maatschappijen Brits waren.

Na deze besprekingen is, gezien het ontbreken van mogelijkheden aan de Commissie om op te treden,

als uiteengezet in het antwoord op schriftelijke vraag nr. 1543/82, overeengekomen dat de Britse instanties deze zaak zelf zouden behandelen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1608/83

van de heer James Moorhouse (ED — GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 januari 1984)

(84/C 84/44)

Betreft: Vluchtdatarecorders

1. In een recent hoofdartikel in „Flight International” magazine⁽¹⁾ wordt erop gewezen dat de Amerikaanse Regering heeft nagelaten om voor alle vliegtuigen van 12 500 lb en meer te vereisen dat zij digitale vluchtdatarecorders aan boord hebben met ten minste tien parameters, zoals het geval is in het Verenigd Koninkrijk.

2. Is de Commissie bereid voorstellen te doen voor wetgeving ter harmonisatie van de vereisten inzake vluchtdatarecorders binnen de Gemeenschap en is zij bereid onder deze wetgeving alle vliegtuigen die vluchten uitvoeren binnen de Gemeenschap vanaf 1990 te doen vallen?

(1) De week die eindigt op 15 oktober 1983, deel 124, nummer 3884.

**Antwoord van de heer Contogeorgis
namens de Commissie**

(16 februari 1984)

De Commissie overweegt op dit gebied geen maatregelen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1612/83

van de heer Jacques Denis (COM — F)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 januari 1984)

(84/C 84/45)

Betreft: Projecten van het Europees Ontwikkelingsfonds

Kan de Commissie mededelen op welke wijze de contracten verdeeld zijn tussen de ondernemingen uit de diverse Lid-Staten, uit derde landen en uit ACS-landen en daarbij gedetailleerd aangeven welke bedragen per project zijn uitgetrokken?

**Antwoord van de heer Pisani
namens de Commissie**

(21 februari 1984)

De Commissie zal rechtstreeks aan het geachte Parlements lid en het Secretariaat-generaal van het Parlement een aantal statistische tabellen toezenden waaruit blijkt hoe per 30 september 1983 de verdeling was over de verschillende Lid-Statens, ACS-landen en derde landen van de overeenkomsten en contracten welke uit het vierde, respectievelijk het vijfde Europees Ontwikkelingsfonds, waarvan de uitvoering thans plaatsvindt, worden gefinancierd.

Voor een gedetailleerde verdeling van de per project verstrekte bedragen zou de Commissie het geachte Parlements lid willen verwijzen naar de resultaten van de aanbestedingen die bekend worden gemaakt in het *Supplement op het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*. Deze resultaten zijn bij voorbeeld voor de drie laatste jaren in de volgende Publikatiebladen verschenen:

- voor het jaar 1980, in nr. S 161 van 24 augustus 1981,
- voor het jaar 1981, in nr. S 191 van 4 oktober 1982,
- voor het jaar 1982, in nr. S 91 van 16 mei 1983.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1614/83

van mevrouw Marlene Lenz (PPE — D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 januari 1984)

(84/C 84/46)

Betreft: Overzicht van gegunde onderzoekprojecten

Kan de Commissie een gedetailleerd overzicht geven van alle vanaf 1979 tot op heden gegunde onderzoekprojecten in verband met de vraagstukken van de vrouw, met opgave van de desbetreffende titels, inhoud, initiatiefnemers en kosten?

**Antwoord van de heer Richard
namens de Commissie**

(16 februari 1984)

De Commissie is niet bij machte een juist en volledig overzicht te geven van alle onderzoekprojecten en studies die rechtstreeks of onrechtstreeks verband houden met de positie van de vrouw en die vanaf 1979 met haar financiële steun werden uitgevoerd. Behalve voor de door de Commissie gelanceerde studies, worden beperkte financiële bijdragen verleend voor andere onderzoekprojecten die de Commissie wenst aan te moedigen.

De meeste sedert 1982 gestarte studies werden gefinancierd in het kader van het actieprogramma in-

zake de bevordering van gelijke kansen voor de vrouw (1982—1985)⁽¹⁾. Het verslag over de tenuitvoerlegging van dit programma⁽²⁾, dat reeds aan het Parlement werd overgemaakt, vermeldt de studies en onderzoekprojecten die werden voltooid of die zich in het stadium van uitvoering bevinden en waarvan er reeds een aantal aan het Europese Parlement werd overgemaakt.

⁽¹⁾ Doc. COM(81) 758 def.

⁽²⁾ Doc. COM(83) 781 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1618/83

van mevrouw Hanna Walz (PPE — D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 januari 1984)

(84/C 84/47)

Betreft: Conservering van levensmiddelen door middel van radioactieve bestraling

1. In welke Lid-Statens van de Gemeenschap is het conserveren van levensmiddelen door middel van radioactieve bestraling
 - a) uitdrukkelijk toegestaan;
 - b) verboden, respectievelijk aan vergunningen gebonden;
 - c) niet geregeld?
2. Is het de Commissie bekend in welke landen en voor welke produkten deze methode van radioactieve conservering voornamelijk wordt toegepast?
3. Is zij van mening dat het in de Bondsrepubliek Duitsland geldende verbod op de verkoop van bestraalde levensmiddelen leidt tot concurrentienadelen voor de naar de Bondsrepubliek exporterende landbouw-, respectievelijk levensmiddelenindustrie uit andere landen van de Gemeenschap?
4. Acht zij de totstandkoming van een regeling op EEG-niveau ter wille van de bescherming van de gezondheid van de consumenten en/of de totstandkoming van gelijke concurrentievoorwaarden gewenst?

**Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie**

(7 februari 1984)

1 en 2. De Commissie verwijst het geachte Parlements lid naar haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 1398/83 van de heer Schmid⁽¹⁾ ⁽²⁾.

3 en 4. Verschillende Lid-Statens verbieden thans de behandeling van levensmiddelen door bestraling, andere staan een dergelijke behandeling slechts toe voor bepaalde produkten. De Commissie is van mening dat de moeilijkheden op het gebied van het handelsverkeer zullen toenemen naarmate conser-

vering van levensmiddelen door bestraling steeds meer ingang vindt en met name indien de door de nationale autoriteiten verleende machtiging geldt voor uiteenlopende produkten. Derhalve acht zij het een absolute noodzaak dat de Gemeenschap een initiatief neemt, wil men het vrije verkeer van levensmiddelen vergemakkelijken en tevens voldoen aan de eisen in verband met de bescherming van de gezondheid van de consument.

(1) PB nr. C 47 van 22.1.1982, blz. 27.

(2) PB nr. C 339 van 27.12.1982, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1632/83

van mejuffrouw Joyce Quin (S — GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 januari 1984)

(84/C 84/48)

Betreft: Sprotvisserij

Krachtens Verordening (EEG) nr. 2817/83⁽¹⁾ is aan de Noren, als onderdeel van de overeengekomen vangstquota voor het gebied ICES IV, 40000 ton sprot toegewezen. Kan de Commissie, aangezien het vissen op sprot in een aantal delen van het ICES IV-gebied gedurende de wintermaanden verboden is en de verordening betrekking heeft op de visserij in 1983, mededelen of de Noren zich aan dezelfde regels dienen te houden of dat hierover met de Noren niet is gesproken?

Kan de Commissie, indien de maatregelen die bedoeld zijn om de toegang tot de viswateren voor vissers uit de EEG te beperken, eveneens gelden voor de Noren, mededelen waarom deze beperkingen niet in de op 4 oktober jl. overeengekomen verordening zijn opgenomen?

(1) PB nr. L 278 van 11.10.1983, blz. 1.

Antwoord van de heer Contogeorgis namens de Commissie

(20 februari 1984)

De voorschriften houdende technische maatregelen voor de visserij in de visserijzone van de Gemeenschap worden toegepast op basis van niet-discriminatie en gelden dus gelijkelijk voor vissers uit de Gemeenschap en vissers uit derde landen. De door het geachte Parlements lid bedoelde restricties op de sprotvangst, vermeld in artikel 9 van Verordening (EEG) nr. 172/83⁽¹⁾, golden in 1983 zowel voor Noorse vissers als voor vissers uit de Gemeenschap.

Zoals gebruikelijk is, is van de goedkeuring van deze verordening door de Raad aan de Noorse autoriteiten mededeling gedaan overeenkomstig de kaderovereenkomst tussen de Gemeenschap en Noorwe-

gen, waarin is bepaald dat elke partij de andere in kennis moet stellen van de invoering van visserijregelingen binnen zijn eigen visserijzone. Dit meldingssysteem heeft tot dusverre voor beide partijen bevredigend gewerkt.

Beide partijen vinden het dan ook niet nodig alle visserijregelingen die binnen hun respectieve zones gelden, nogmaals op te nemen, bij voorbeeld de verordeningen van de Raad waarbij Noorse vaartuigen wordt toegestaan om overeengekomen quota te vangen binnen de visserijzone van de Gemeenschap.

(1) PB nr. L 24 van 27.1.1983, blz. 30.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1659/83

van Sir James Scott-Hopkins (ED — GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(17 januari 1984)

(84/C 84/49)

Betreft: Communautaire druk op de Regering van Zuid-Afrika

Welke vooruitgang heeft de Commissie geboekt bij de gedetailleerde studie van de methoden aan de hand waarvan de Gemeenschap met politieke en economische middelen vreedzame druk zou kunnen uitoefenen op de Regering van Zuid-Afrika, met inbegrip van de gevolgen van specifieke en beperkte sancties, waarom in de paragrafen 16 en 17 van de door het Europese Parlement op 9 februari 1983 aangenomen resolutie over zuidelijk Afrika is verzoekt⁽¹⁾?

(1) PB nr. C 68 van 14.3.1983, blz. 43.

Antwoord van de heer Haferkamp namens de Commissie

(15 februari 1984)

De Commissie moge het geachte Parlements lid verwijzen naar haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 41/83 van de heer Lezzi⁽¹⁾.

De Commissie blijft bijzonder belang hechten aan de regionale programma's van de Conferentie voor coördinatie van de ontwikkeling van zuidelijk Afrika (SADCC), welke erop gericht zijn de economische samenwerking tussen de aan deze conferentie deelnemende landen aan te moedigen, en hun economische afhankelijkheid ten opzichte van Zuid-Afrika te verminderen.

In dit verband streeft de Commissie in het kader van de SADCC naar besprekingen met de meest rechtstreeks betrokken staten in zuidelijk Afrika.

(1) PB nr. C 212 van 8.8.1983.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1670/83

**van mevrouw Marijke Van Hemeldonck (S — B)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen**

(17 januari 1984)
(84/C 84/50)

Betreft: De Internationale Zeerechtconventie

In zijn zitting van 21 en 22 februari 1983 heeft de Raad het werkprogramma van de Groep van hoge ambtenaren „Zerecht” vastgesteld. Kan de Raad een gedetailleerde lijst bekendmaken van de vertegenwoordigers van de Lid-Staten en de Europese Commissie die zitting hebben in deze groep?

Welke vraagstukken in verband met het zeerechtverdrag heeft deze groep reeds bestudeerd in verband met de taak om coördinatie op het niveau van de Gemeenschap te verwezenlijken? Wat waren hiervan de resultaten? Wanneer en over welke punten gaat deze groep verslag uitbrengen bij de Raad?

Antwoord

(29 februari 1984)

De Groep van hoge functionarissen „Zerecht” bestaat uit een vertegenwoordiger van elke Lid-Staat alsmede ambtenaren van de Commissie en van het Secretariaat-generaal van de Raad; ambtenaren van het Secretariaat-generaal van de Raad nemen het secretariaat van de Groep waar.

Het mandaat van de Groep, zoals dat tijdens de Raadszitting van 21 en 22 februari 1983 is vastgesteld, behelst met name de volgende punten:

1. ontwikkeling van het zeerecht en gevolgen ervan voor het gemeenschappelijk beleid;
2. deelneming van de Gemeenschap en haar Lid-Staten aan het Zeerechtverdrag;
3. werkzaamheden van de Voorbereidende Commissie;
4. verklaringen voorzien in artikel 310 van het Zeerechtverdrag;
5. diversen.

In de loop van 1983 heeft de Groep een reeks vergaderingen gehouden, met name uit hoofde van punt 3 van bovengenoemd mandaat.

Zo heeft zij de werkzaamheden voorbereid van de twee delen van de eerste zitting van de Voorbereidende Commissie van de Internationale Zeebodemautoriteit en van het Internationaal Zeerechttribunaal, de standpunten van de Lid-Staten ter plaatse gecoördineerd en de situatie na afloop van elk van beide delen van de zitting geëvalueerd.

De vergaderingen van de Groep hebben geleid tot de vaststelling van gezamenlijke standpunten ten aanzien van de vraagstukken die door de Voorbereidende Commissie worden behandeld, namelijk de vraagstukken betreffende de structuur van dat orgaan. De Lid-Staten, die zich bij de onderhandelingen met de andere deelnemers aan de zitting zeer

eensgezind hebben getoond, hebben bereikt dat de kandidaat van de WEOG (Groep van Westeuropese en andere landen) is gekozen tot Voorzitter van de derde Commissie en dat hun denkbeelden over het reglement van orde van de Voorbereidende Commissie op een groot aantal punten werden aanvaard, met name wat betreft de status van de waarnemers en de status die moet worden toegekend aan andere eenheden dan Staten (waaronder de EEG) die bevoegd zijn om het Verdrag te ondertekenen, wanneer zij dit eenmaal hebben ondertekend.

Tijdens haar tweede voor 19 maart en 13 april 1984 geplande zitting zal de Voorbereidende Commissie een begin maken met de bespreking van de inhoudelijke vraagstukken die aan haar worden voorgelegd, met name de bescherming van de voorbereidende investeringen. De Groep zal deze vraagstukken en dat van de mijnbouwcode vóór het begin van de tweede zitting behandelen op basis van de conclusies die door de zeebodemdeskundigen zullen worden vastgesteld.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1672/83

**van mevrouw Marijke Van Hemeldonck (S — B)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen**

(17 januari 1984)
(84/C 84/51)

Betreft: Longkanker bij vrouwen

Het aantal vrouwen dat in de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap sterft aan longkanker stijgt geweldig. Volgens recente studies is bij voorbeeld het aantal gevallen van longkanker bij vrouwen in België tussen 1955 en 1978 verachtvoudigd.

Als hoofdoorzaak wordt genoemd het voortdurend toenemen van het aantal vrouwelijke rokers.

Is de Raad op de hoogte van deze onrustwekkende evolutie? Is de Raad niet van oordeel dat acties tegen het roken dienen te zijn gebaseerd op gezondheidseducatie? Zo ja, welke stappen heeft de Raad reeds genomen om de bestaande nationale voorlichtingscampagnes te coördineren en te verbeteren? Wat waren hiervan de resultaten? Welke verdere initiatieven gaat de Raad ontwikkelen om die pijlsnelle opmars van longkanker, een gevolg van een veranderd rookgedrag, tegen te gaan? Gaat de Raad reclame voor het roken verbieden? Zo ja, welke reclame, waar en wanneer?

Antwoord

(29 februari 1984)

Zoals de Raad heeft aangegeven in zijn antwoord op schriftelijke vraag nr. 375/83 hebben de ministers van Volksgezondheid tijdens de bijeenkomst van de Raad en de Vertegenwoordigers van de Regeringen

van de Lid-Staten, in het kader van de Raad bijeen op 16 november 1978, gesproken over het te voeren beleid inzake de voorlichting op het gebied van de gezondheid, onder andere wat het roken betreft.

Daarbij zijn zij tot een aantal conclusies gekomen betreffende de uitwerking van een gemeenschappelijke methodiek ter vergelijking van de resultaten en ter beoordeling van de doeltreffendheid van campagnes voor gezondheidsvoorlichting, het opzetten van experimentele campagnes voor gezondheidsvoorlichting, het bepalen van een gemeenschappelijke houding ten aanzien van de reclame, de uitwisseling van informatie over de reeds genomen maatregelen, enz., en waarin de Commissie werd verzocht haar medewerking te verlenen bij de uitvoering van deze activiteiten.

Daar dit nu onder de Commissie ressorteert, die de Raad nog geen enkel voorstel heeft voorgelegd, beschikt de Raad niet over de door de geachte Afgevaardigde gevraagde gegevens en heeft hij zich niet kunnen beraden over de stappen die moeten worden genomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1675/83

van de heer Andrew Pearce (ED — GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(17 januari 1984)

(84/C 84/52)

Betreft: Minimumlonen in bepaalde industrieën

Kan de Commissie een overzicht geven van de organen in de Lid-Staten die bevoegd zijn om minimumlonen in bepaalde industrieën vast te stellen (zoals de Wages Councils in het Verenigd Koninkrijk) en hun bevoegdheidsgebieden aangeven?

**Antwoord van de heer Richard
namens de Commissie**

(17 februari 1984)

De enige Lid-Staat (afgezien van het Verenigd Koninkrijk) waar publiekrechtelijke lichamen, analoog aan de Wages Councils in het Verenigd Koninkrijk⁽¹⁾, bevoegd zijn om minimumlonen in bepaalde industrieën vast te stellen, is Ierland, waar zulke organen „Joint Labour Committees” worden genoemd⁽²⁾. In beide Lid-Staten zijn dergelijke organen niet alleen bevoegd tot het vaststellen van door de werkgevers uit te betalen wettelijke minimumlonen, maar ook kunnen zij andere arbeidsvoorwaarden vaststellen voor werknemers in bedrijfstakken waar geen daadwerkelijke regeling bestaat voor de bezoldiging van de betrokken werknemers, of waarvan het waarschijnlijk is dat deze zal komen te vervallen of niet toereikend is.

Vermeldenswaard is ook dat er in vijf Lid-Staten, te weten België, Frankrijk, Griekenland, Luxemburg en Nederland, momenteel een bij de wet vastgesteld landelijk minimumloon wordt toegepast.

⁽¹⁾ Aerated Waters Wages Council; Boot and Shoe Repairing Wages Council; Button Manufacturing Wages Council; Clothing Manufacturing Wages Council; Coffin Furniture and Cerement Making Wages Council; Cotton Waste Reclamation Wages Council; Flax and Hemp Wages Council; Fur Wages Council; General Waste Material Reclamation Wages Council; Hairdressing Undertakings Wages Council; Hat, Cap and Millinery Wages Council; Lace Finishing Wages Council; Laundry Wages Council; Licensed Non-residential Establishment Wages Council; Licensed Residential Establishment and Licensed Restaurant Wages Council; Linen and Cotton Handkerchief and Household Goods and Linen Piece Goods Wages Council; Made-up Textiles Wages Council; Ostrich and Fancy Feather and Artificial Flower Wages Council; Perambulator and Invalid Carriage Wages Council; Retail Bespoke Tailoring Wages Council; Retail Food and Allied Trades Wages Council; Retail Trades (Non-Food) Wages Council; Rope, Twine and Net Wages Council; Sack and Bag Wages Council; Toy Manufacturing Wages Council; Unlicensed Place of Refreshment Wages Council.

⁽²⁾ Aerated Waters and Wholesale Bottling Joint Labour Committee; Agricultural Workers Joint Labour Committee; Boot and Shoe Repairing Joint Labour Committee; Brush and Broom Joint Labour Committee; Button Making Joint Labour Committee; Catering Joint Labour Committee; General Waste Materials Reclamation Joint Labour Committee; Hairdressing Joint Labour Committee; Hairdressing (Cork Co. Borough) Joint Labour Committee; Handkerchief and Household Piece Goods Joint Labour Committee; Hotels Joint Labour Committee; Law Clerks Joint Labour Committee; Messengers (Cork City Area) Joint Labour Committee; Messengers (Dublin City and Dun Laoghaire) Joint Labour Committee; Messengers (Limerick City) Joint Labour Committee; Messengers (Waterford City) Joint Labour Committee; Provender Milling Joint Labour Committee; Shirtmaking Joint Labour Committee; Tailoring Joint Labour Committee; Women's Clothing and Millinery Joint Labour Committee.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1736/83

van de heer Robert Battersby (ED — GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 januari 1984)

(84/C 84/53)

Betreft: Richtlijn van de Raad inzake de indeling, verpakking en het kenmerken van gevaarlijke stoffen

Kan de Commissie bevestigen dat een juiste interpretatie van artikel 7, lid 3, de publikatie verbiedt van de lijst van stoffen die door de Commissie overeenkomstig artikel 13, lid 2, van de zesde wijziging wordt bijgehouden, welke stoffen toch reeds zonder

uitzondering aan een volledig gevarenonderzoek werden onderworpen?

**Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie**

(13 februari 1984)

In artikel 7, lid 3, van Richtlijn 79/831/EEG⁽¹⁾ is bepaald dat de Lid-Staten en de Commissie bepaalde gegevens betreffende de fabricage van en de handel in chemische stoffen geheim moeten houden. Dit artikel laat wel publikatie toe van de lijst van chemische stoffen; dit wordt door de Commissie overwogen.

⁽¹⁾ PB nr. L 259 van 15.10.1979.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1790/83
van de heer Thomas Megahy (S — GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen**

*(31 januari 1984)
(84/C 84/54)*

Betreft: Nieuw programma textielgebieden

Kan de Commissie verslag uitbrengen over de vooruitgang die is geboekt bij de tenuitvoerlegging van de nieuwe regionale ontwikkelingsmaatregel die bijdraagt tot het wegnemen van belemmeringen voor

de ontwikkeling van nieuwe economische activiteiten in bepaalde gebieden, die te lijden hebben onder de herstructurering van de textiel- en kledingindustrie?

Kan de Commissie tevens mededelen wanneer zij in staat denkt te zijn voor het eerst middelen toe te wijzen aan zwaar getroffen gebieden, zoals het textielgebied van West Yorkshire?

**Antwoord van de heer Giolitti
namens de Commissie**

(15 februari 1984)

De Raad heeft op 18 januari 1984 zijn goedkeuring gehecht aan Verordening (EEG) nr. 219/84 tot instelling van een specifieke communautaire actie voor regionale ontwikkeling om bij te dragen tot de uitschakeling van de hinderpalen voor de ontwikkeling van nieuwe economische activiteiten in sommige door de herstructurering van de textiel- en kledingindustrie getroffen zones⁽¹⁾.

Met het oog op de tenuitvoerlegging van deze maatregel moeten de betrokken Lid-Staten op grond van artikel 3 van deze verordening bij de Commissie speciale programma's indienen, welke door de Commissie moeten worden goedgekeurd.

Bijstand uit het Fonds kan in het kader van deze maatregel worden toegewezen zodra aan de voorwaarden neergelegd in artikel 6 van de verordening is voldaan.

⁽¹⁾ PB nr. L 27 van 31.1.1984, blz. 22.